

I. 9. ESTAT ESPANYOL (BOE d'1 de juliol a 31 de desembre de 2002)

SANTIAGO VILARDELL I CODINA

Cap del Negociat de Normalització de l'Administració Local
de la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya
<svilardell@gencat.net>

Activitats audiovisuals

Llei 53/2002, de 30 desembre (BOE núm. 313, de 31 de desembre; suplement BOE núm. 3 en llengua catalana, de 21 de gener de 2003), de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

TÍTOL V

De l'acció administrativa

CAPÍTOL V

Acció administrativa en matèria de telecomunicacions, audiovisual i de la societat de la informació

Article 109. Modificació de la Llei 41/1995, de 22 de desembre <RLD 25, pàg. 252>, de televisió local per ones terrestres.

Es modifiquen els preceptes següents de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres.

Cinc. S'afegeix un nou apartat, el 5, a l'article 7 de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, que queda redactat de la manera següent:

«5. La comunitat autònoma competent i, en el supòsit que es faci al territori o en localitats de més d'una comunitat autònoma, l'Administració General de l'Estat poden autoritzar, prèvia conformitat dels plens dels municipis afectats, i a sol·licitud dels gestors del servei, emissions en cadena tenint en compte característiques de proximitat territorial i d'identitats socials i culturals dels esmentats municipis.»

Administració de justícia

Cal esmentar, en aquest apartat, la disposició següent, en què destaca negativament l'absència de cap previsió respecte al plurilingüisme de l'Estat.

Resolució de 30 d'agost de 2002 (BOE núm. 220, de 13 de setembre) de la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia del Ministeri de Justícia, per la qual es convoquen proves d'aptitud per accedir a l'exercici de la professió d'advocat i procurador a Espanya per part de ciu-

tadans de la Unió Europea i altres estats parts a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

Vuitè. Desenvolupament de la prova d'aptitud.

1. La prova d'aptitud ha de constar de dues fases:

1.1. La primera fase, en cas de la prova d'aptitud per a advocats, ha de consistir en la resolució, per escrit i en castellà, d'un cas pràctic, a escollir entre aquells que proposi la Comissió

d'Avaluació, i que han de tractar sobre alguna o algunes de les matèries que apareixen relacionades en l'annex II d'aquesta Resolució.

La primera fase de la prova d'aptitud, per a la professió de procurador, té per objecte la resolució, per escrit i en castellà, d'un cas pràctic consistent en un supòsit típic d'alguna de les matèries que apareixen relacionades en l'annex III d'aquesta Resolució.

D'altra banda, cal assenyalar també la publicació de la Llei 38/2002, de 24 d'octubre (BOE núm. 258, de 28 d'octubre; suplement BOE núm. 20 en llengua catalana, de 16 de novembre), de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal, sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat.

ARTICLE PRIMER.

Es fa una nova redacció del títol II del llibre IV de la Llei d'enjudiciament criminal.

«TÍTOL II

Del procediment abreujat

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 762

Els jutges i tribunals han d'observar en la tramitació de les causes a què es refereix aquest títol les regles següents:

8ª Quan els imputats o testimonis no parlin o no entenguin l'idioma espanyol, s'ha de procedir de conformitat amb el que disposen els articles 398, 440 i 441, sense que sigui necessari que l'interpret designat tingui títol oficial.»

Els articles indicats fan referència, justament, a la designació d'interpret.

Administració local

Referides a aquest àmbit, s'han publicat les disposicions següents:

Resolució de 8 de juliol de 2002 (BOE núm. 182, de 31 de juliol) de la Direcció General de Cooperació i Comunicació Cultural del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es dóna publicitat al Conveni de col·laboració entre el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i la Comunitat Autònoma del País Basc, per a la descripció de fons documentals relatius a la història del País Basc conservats a l'Arxiu de la «Real Chancillería» de Valladolid, secció «Sala de Vizcaya».

[...].

ANNEX

Conveni de col·laboració entre el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i la Comunitat Autònoma del País Basc per a la descripció documental de la Secció «Sala de Vizcaya» de l'Arxiu de la «Real Chancillería» de Valladolid

[...].

III. Que és voluntat d'ambdues parts prosseguir i impulsar aquesta col·laboració per la qual cosa acorden formalitzar el present Conveni, que es regeix per les següents estipulacions:

[...].

Segona. Compromisos del Departament de Cultura del Govern Basc.- Amb l'objectiu de materialitzar aquest

acord el Departament de Cultura del Govern Basc es compromet a:

3. Posar a disposició del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport les fitxes descriptives resultants, en llengua castellana i format de base de dades.

Cinquena. Difusió de l'inventari.- El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i el Departament de Cultura del Govern Basc han de poder difondre l'Inventari objecte d'aquest Conveni pels mitjans que estimin adequats, sense perjudici del que estableix la clàusula anterior. En la difusió esmentada, que s'ha de fer en castellà i en basc, s'ha de citar la font de consulta: Espanya. Ministeri d'Educació, Cultura i Esport. Arxiu de la «Real Chancillería» de Valladolid.

Comunitats autònomes

Llei 12/2002, d'11 de juliol (BOE núm. 183, d'1 d'agost; BOCL 139, de 19 de juliol), de la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó, de patrimoni cultural de Castella i Lleó.

TÍTOL IV

Del patrimoni etnològic i lingüístic

CAPÍTOL II

Del patrimoni lingüístic

Article 64. Definició.

Integren el patrimoni lingüístic de Castella i Lleó les diferents llengües, parles, varietats dialectals i modalitats lingüístiques que tradicionalment s'ha-

gin utilitzat al territori de Castella i Lleó.

Article 65. Mesures de protecció.

1. L'Administració competent ha d'adoptar les mesures oportunes tendents a la protecció i difusió de les diferents manifestacions del patrimoni lingüístic de Castella i Lleó, prenent en consideració les característiques i circumstàncies específiques de cadascuna d'elles.

Ensenyament i universitats

En aquest àmbit de l'Administració cal destacar les disposicions següents:

Ordre ECD/2022/2002, de 29 de juliol (BOE núm. 189, de 8 d'agost), del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es modifica l'Ordre d'11 de novembre de 1994 <RLD 23, pàg. 241>, per la qual es regulen els ensenyaments complementaris de llengua i cultura espanyoles per a alumnes espanyols residents a l'exterior.

El Reial decret 1027/1993, de 25 de juny <RLD 21, pàg. 108-126> (*Butlletí Oficial de l'Estat* de 6 d'agost), estableix en l'article 35 que els alumnes espanyols residents a l'exterior que no puguin ser atesos en el règim de classes de llengua i cultura espanyoles integrades als sistemes educatius dels diferents països, han de rebre ensenyaments complementaris de llengua i cultura espanyoles en aules organitzades amb aquesta finalitat per l'Administració espanyola. Els ensenyaments indicats van ser regulats per l'Ordre d'11 de novembre de 1994 <RLD 23, pàg. 241> (*Butlletí Oficial de l'Estat* del 17).

En els últims anys ha variat substancialment el context sociocultural dels alumnes que cursen els esmentats ensenyaments complementaris, que es troben en general cada vegada més incardinats al país de residència i inicien l'aprenentatge de l'espanyol en condicions pròximes a les pròpies de persones que aprenen una segona llengua, si bé amb un ritme potencial d'aprenentatge més ràpid.

També ha evolucionat la pràctica pedagògica, singularment respecte a l'ensenyament de les llengües. A iniciativa d'institucions públiques i privades responsables de l'establiment de currícu-

lums per a l'ensenyament o de l'avaluació sistemàtica dels nivells de coneixement en llengües, s'han desenvolupat criteris i escales més ajustats als objectius didàctics.

De manera exemplar, el Consell d'Europa ha publicat recentment un Marc de Referència Europeu per a les Llengües, amb l'objectiu d'establir unes pautes científiques per a l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de llengües que puguin ser tingudes en compte per les institucions i persones amb competències i responsabilitats en aquest camp.

Per les raons que s'han exposat, resulta convenient situar els ensenyaments complementaris de llengua i cultura espanyoles per a alumnes espanyols residents a l'exterior en el marc de Referència Europeu per a les Llengües, del Consell d'Europa i prendre com a referència els nivells d'exigència dels diplomes d'espanyol atorgats pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

En virtut d'això, i en aplicació de l'article 35.1 i de la disposició final segona del Reial decret 1027/1993, de 25 de juny <RLD 21, pàg. 108-126>, previ dictamen del Consell Escolar de l'Estat he disposat:

Primer. Es modifiquen els apartats i punts relacionats a continuació, tots ells corresponents a l'Ordre d'11 de novembre de 1994 (*Butlletí Oficial de l'Estat* de 17 de novembre), per la qual es regulen els ensenyaments complementaris de llengua i cultura espanyoles per a alumnes espanyols residents a l'exterior, que queden redactats en els termes que s'indiquen:

Apartat tercer:

«1. Els ensenyaments de llengua i cultura espanyoles s'articulen en quatre nivells: nivell I, nivell II, nivell III i nivell IV.

2. El nivell I té com a finalitat principal propiciar o, si s'escau, consolidar el primer contacte dels alumnes amb la llengua espanyola, que els permeti comunicar-se eficaçment en situacions quotidianes vinculades als àmbits familiar, escolar i social. L'aprenentatge i l'ús de la llengua han d'estar orientats a desenvolupar prioritàriament les destreses de comprensió i expressió orals mitjançant una metodologia adequada a l'edat i interessos dels alumnes i partint de les experiències, coneixements i habilitats adquirits al col·legi i a la llengua del país de residència. S'ha de procurar també iniciar els alumnes en la comprensió de lectura i en l'expressió escrita, així com presentar aspectes socioculturals que integrin la realitat dels alumnes al país de residència amb les formes de vida dels nens de la seva mateixa edat a Espanya, mitjançant manifestacions culturals molt senzilles, com cançons, jocs, contes o rimes.

3. El nivell II pretén que els alumnes consolidin les destreses de comprensió i d'expressió orals i adquireixin les claus bàsiques necessàries per a la comprensió de lectura i l'expressió escrita. Si bé els actes comunicatius en espanyol, vinculats sempre a les experiències, els interessos i l'entorn sociocultural dels alumnes, han de continuar essent l'eix nuclear de l'ensenyament, els temes tractats han d'incloure aspectes més variats, i s'han de realitzar acti-

vitats més complexes, com ara concursos, enquestes, projectes, correspondència individual o col·lectiva, col·laboració en publicacions, etc.

També s'han d'abordar manifestacions culturals que incloguin aspectes tradicionals de la vida espanyola (tradicions i folklore) i altres elements de la geografia física i humana que, en comparar-los amb els del país de residència, permetin valorar els aspectes comuns o diferents com factors d'enriquiment personal i social. S'ha d'iniciar, així mateix, els alumnes en l'ús de tècniques i procediments que permetin l'autonomia en l'aprenentatge i a la recerca de fonts d'informació adequades a les necessitats individuals.

4. Al nivell III s'ha d'aconseguir, tant en l'expressió com en la comprensió orals i escrites, la competència lingüística necessària per desenvolupar-se amb soltesa en situacions corrents de la vida quotidiana en circumstàncies normals de comunicació que no requereixin un ús especialitzat de la llengua. Les adquisicions lingüístiques i culturals s'han de produir d'una manera més sistemàtica que al nivell II, mitjançant la realització d'activitats i tasques concretes amb una finalitat pràctica i amb destinataris reals. La cultura s'ha d'abordar de forma més intensa i introduir-hi conceptes políticoadministratius i històrics, amb un enfocament més abstracte, que permeti establir comparacions entre tres medis: el propi del país, l'espanyol i l'hispanoamericà, emmarcats en el context internacional. S'han de tenir en compte els diferents ritmes d'aprenentatge i les capacitats concretes de cada alumne i diversificar les tasques, de manera que vagin complint els

objectius de nivell segons el propi desenvolupament personal. El tractament de la llengua i de la cultura ha de ser conjunt, de manera que s'incorporin els aprenentatges dels dos àmbits en unitats de treball globalitzades.

5. Al nivell IV s'ha d'aconseguir, tant en l'expressió com en la comprensió orals i escrites, la competència lingüística que permeti desenvolupar-se amb facilitat en situacions que requereixin un ús avançat de la llengua i un coneixement bàsic de la cultura espanyola.

L'aprofundiment en l'estudi funcional de l'espanyol ha de permetre que la llengua passi a ser un vehicle de comunicació en situacions cada vegada més complexes i diverses i d'ampliació de coneixements socioculturals.

Les adquisicions instrumentals de nivells anteriors han de permetre els alumnes d'accedir a coneixements i informacions més amplis i complexos; s'ha de desenvolupar la seva capacitat per interpretar les claus socioculturals de l'Espanya actual, des d'una perspectiva intercultural, i han d'adquirir, així mateix, una autonomia en l'aprenentatge que els permeti la recerca i utilització de fonts d'informació adequades a les seves pròpies necessitats. Les activitats i tasques proposades han de ser semblants a les que realitza habitualment un parlant natiu i els alumnes han de ser capaços d'abordar-les amb abstracció i originalitat.»

Apartat onzè, punt 1:

«1. La unitat fonamental, a efectes de programació dels ensenyaments de llengua i cultura espanyoles, és el "nivell". Els objectius previstos per als di-

ferents nivells que s'estableixen determinen que els nivells I i II es programin per a una durada de dos cursos cada un i que els nivells III i IV ho siguin per a tres cursos cada un. Els alumnes que no hagin tingut un contacte directe amb la llengua espanyola poden cursar un any, amb caràcter opcional, abans d'iniciar el primer any del nivell I, sempre que hagin fet set anys.»

Apartat setzè, punt 2:

«2. La promoció als nivells II, III i IV ha de quedar condicionada per la superació dels objectius establerts per al nivell anterior I, en el cas del nivell II, per l'adquisició de les destreses i tècniques instrumentals bàsiques establertes per a aquesta edat en el sistema escolar del país corresponent. En finalitzar l'últim curs del nivell IV, els alumnes han de realitzar una prova final encaminada a determinar el grau de consecució dels objectius establerts per a aquest nivell, en la forma que estableixi la Secretaria General Tècnica.»

Apartat dissetè:

«Una vegada assolits els objectius establerts per als nivells I, II i III, els alumnes han de rebre una acreditació firmada pel director de l'Agrupació de Llengua i Cultura corresponent. Una

Ordre ECD/2026/2002, d'1 d'agost (BOE núm. 190, de 9 d'agost), del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es dicten instruccions per a l'aplicació, en l'àmbit de gestió directa del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, del Reial decret 1179/1992 <RLD 19, pàg. 224>, de 2 d'octubre, pel qual s'estableix el currículum del batxillerat, modificat pel Reial decret 938/2001 <RLD 37, pàg. 264>, de 3 d'agost.

vegada assolits els objectius corresponents al nivell IV, després de superar la prova final, els alumnes han de rebre el certificat previst en l'article 37 del Reial decret 1027/1993 <RLD 21, pàg. 108-126>. Per a això, el director de l'Agrupació de Llengua i Cultura corresponent ha de formular proposta de certificació a favor d'aquests a la Conselleria d'Educació i Ciència, que l'ha de visar i l'ha d'elevat a la Secretaria General Tècnica.»

Segon. Totes les mencions que en l'Ordre d'11 de novembre de 1994 fan referència a «tres nivells» han de ser interpretades com fetes a «quatre nivells».

Disposició addicional

Una vegada publicat el currículum dels ensenyaments de Llengua i Cultura Espanyoles per a alumnes espanyols residents a l'estranger, d'acord amb els quatre nivells establerts en la present Ordre, els professors de cada aula de Llengua i Cultura, amb l'assessorament de la Comissió Tècnica que preveu l'apartat quinze, punt 2, de l'Ordre d'11 de novembre de 1994, han de classificar els alumnes que estiguin cursant aquests ensenyaments en les aules esmentades al nivell que els correspongui pels seus coneixements.

Aquesta disposició deroga l'Ordre de 12 de novembre de 1992 (BOE núm. 279, de 20 de novembre; RLD 19, pàg. 225), per la qual es dicten instruccions per a l'ampliació anticipada del batxillerat establert per la LOGSE 1/1990, de 3 d'octubre (RLD 17, pàg. 310-311).

Sisè. Matèries i horaris.

4. L'alumnat ha de cursar en el batxillerat la mateixa llengua estrangera estudiada en l'Ensenyament Secundari Obligatori. El canvi a una altra llengua estrangera que s'imparteixi al centre ha de tenir caràcter excepcional i s'ha de sol·licitar, raonadament, en efectuar la matrícula en el primer curs de batxillerat. El director del centre, tenint en compte les raons al·legades i l'informe del Departament Didàctic en el qual s'acredita que l'alumne té base suficient per continuar en el batxillerat l'estudi de la nova llengua sol·licitada, ha de poder autoritzar el canvi esmentat.

Setè. Matèries optatives.

3. La matèria optativa Segona Llengua Estrangera s'ha de poder cursar en els dos cursos de batxillerat i ha de constituir, amb caràcter general, una continuació de la donada amb la mateixa denominació en l'Educació Secundària Obligatòria.

Sense perjudici de l'anterior, aquells alumnes que no n'hagin cursat una determinada segona llengua estrangera en l'Educació Secundària Obligatòria i vulguin cursar-la en algun dels dos cur-

sos del batxillerat, han de superar una prova proposada pel Departament Didàctic corresponent, mitjançant la qual es comprovi que posseeixen el nivell adequat de coneixements.

Els alumnes han de poder abandonar l'estudi de la segona llengua estrangera al final del primer curs de batxillerat. En el cas que l'hagin suspès, han de recuperar-la o cursar qualsevol altra de les optatives ofertes pel centre per al primer curs.

Vuitè. Currículum.

3. El currículum de les matèries optatives contingudes en l'annex III d'aquesta Ordre és el que s'estableix en les resolucions de 29 de desembre de 1992 <RLD 20, pàg. 175> (*Bulletí Oficial de l'Estat* de 29 de gener de 1993) i de 30 de juliol de 1993 (*Bulletí Oficial de l'Estat* de 14 d'agost). Per a la matèria optativa Segona Llengua Estrangera ha de ser el que estableix l'apartat C) de l'annex del Reial decret 938/2001 <RLD 37, pàg. 264>, de 3 d'agost. Així mateix, el currículum de les matèries de modalitat donades com optatives serà el que estableix l'apartat B) del Reial decret esmentat.

Ordre ECD/2027/2002, d'1 d'agost (BOE núm. 190, de 9 d'agost), del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es modifica parcialment l'Ordre de 28 de febrer de 1996 <RLD 26, pàg. 222-223>, per la qual es dicten instruccions per a la implantació de l'educació secundària obligatòria i s'aproven noves instruccions per a l'organització d'aquests ensenyaments en l'àmbit de gestió del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

Primer. Modificació de l'Ordre de 28 de febrer de 1996 per la qual es dicten instruccions per a la implantació dels ensenyaments d'Educació Secundària Obligatòria.

6. L'apartat onzè queda redactat en els termes següents:

«Deu. 1. El primer i segon any l'alumne ha de cursar com a matèria optativa Segona Llengua Estrangera.

Això no obstant, en ambdós cursos, el director del centre pot autoritzar com a matèries optatives reforços de Llengua Castellana i de Matemàtiques per a aquells alumnes que, a la vista de l'avaluació inicial que realitzin els departaments didàctics i de la documentació tramesa pels centres de primària, presentin dificultats d'aprenentatge a les àrees instrumentals bàsiques. La Secretaria General d'Educació i Formació Professional ha d'elaborar les instruccions necessàries per a l'organització d'aquests ensenyaments de reforç.

2. Els alumnes que cursin Segona Llengua Estrangera han de poder simultanejar el seu estudi, amb caràcter voluntari i sempre que l'organització del centre ho permeti, amb el d'una altra matèria optativa, que el tercer i quart any ha de ser de les d'oferta obligada. Aquesta segona matèria optativa té, a tots els efectes, la mateixa consideració que la resta de les àrees i matèries.»

7. L'apartat dotzè queda redactat de la forma següent:

«Dotzè. 1. El currículum de Segona Llengua Estrangera és l'aprovat en l'annex del Reial decret 937/2001, de 3 d'agost (*Butlletí Oficial de l'Estat* de 7 de setembre) <RLD 37, pàg. 263-264>, en

el qual s'estableix el currículum d'Educació Secundària Obligatòria.

2. Els ensenyaments de Segona Llengua Estrangera han estat programats al llarg dels quatre cursos per facilitar la continuïtat dels alumnes.

Això no obstant, aquells que no l'hagin cursat anteriorment poden matricular-s'hi en tercer o quart curs, prèvia superació d'una prova realitzada pel Departament Didàctic corresponent que acrediti que tenen la competència lingüística necessària per incorporar-se a aquest curs.

Aquesta circumstància ha de constar en els expedients acadèmics.

3. Per als alumnes que s'incorporin a la Segona Llengua Estrangera en segon curs, el Departament Didàctic corresponent ha d'organitzar activitats de recuperació, de manera que puguin seguir aquests ensenyaments adequadament.

4. En els cursos tercer i quart els alumnes poden, en tot cas, cursar la matèria Cultura Clàssica com a optativa. El currículum d'aquesta matèria és el que estableix l'annex del Reial decret 937/2001, de 3 d'agost (*Butlletí Oficial de l'Estat* de 7 de setembre).»

10. L'apartat vintè queda redactat de la manera següent:

«Vintè. 1. Els programes de diversificació curricular inclouen àrees específiques, que s'organitzen en dos àmbits, el lingüísticocientífic i el científicotecnològic. L'àmbit lingüísticocientífic ha de desenvolupar continguts, adequadament seleccionats de l'àrea de Llengua Castellana i Literatura, de l'àrea de Ciències Socials, Geografia i Història, i de la matèria d'Ètica. [...].»

12. S'incorporen les següents disposicions addicionals:

«Disposició addicional quarta. Integració d'alumnes no hispanoparlants.

El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport pot adaptar els programes i horaris dels ensenyaments de Llengua Castellana i Literatura per afavorir la integració dels alumnes no hispanoparlants.»

Reial decret 1025/2002, de 4 d'octubre (BOE núm. 253, de 22 d'octubre), del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, pel qual es modifica el Reial decret 1640/1999, de 22 d'octubre <RLD 33, pàg. 238-239>, modificat i completat pel Reial decret 990/2000, de 2 de juny, pel qual es regula la prova d'accés a estudis universitaris. D'acord amb la disposició final primera, aquest Reial decret té caràcter bàsic.

Article únic. Modificació del Reial decret 1640/1999, de 22 d'octubre, pel qual es regula la prova d'accés a estudis universitaris.

Es modifica el Reial decret 1640/1999, de 22 d'octubre, modificat i completat pel Reial decret 990/2000, de 2 de juny, pel qual es regula la prova d'accés a estudis universitaris en els termes que s'estableixen a continuació.

2. L'apartat 1 de l'article 6 se substitueix pel següent text:

«1. La prova d'accés als estudis universitaris consta de dues parts. La pri-

14. S'incorpora la següent disposició derogatòria:

«Disposició derogatòria. Substitució de normativa.

Se substitueixen els annexos I, II, III, IV i V de l'Ordre de 28 de febrer de 1996 pels annexos I, II i III que s'inserixen en la present Ordre.»

mera, de caràcter general, tracta sobre les matèries comunes de segon curs i consta de tres exercicis. A les comunitats autònomes amb una altra llengua cooficial, l'autoritat educativa competent pot establir l'obligatorietat d'un quart exercici referit a la llengua cooficial. La segona part, de caràcter específic, tracta sobre tres matèries d'entre les de modalitat establertes en el Reial decret 3474/2000, de 29 de desembre, i cursades pels alumnes en segon any de batxillerat, d'acord amb la programació efectuada per l'Administració educativa corresponent.»

Ordre ECD/2764/2002, de 30 d'octubre (BOE núm. 268, de 8 de novembre), del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen els aspectes bàsics del procés d'avaluació, acreditació acadèmica i mobilitat de l'alumnat que cursi la formació professional específica establerta a la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre <RLD 17, pàg. 310-311>, d'ordenació general del sistema educatiu.

Aquesta disposició deroga l'Ordre de 21 de juliol de 1994 (RLD 23, pàg. 240), per la qual es regulen els aspectes bàsics del procés d'avaluació, acreditació acadèmica i mobilitat de l'alumnat que cursi la formació professio-

nal específica establerta a la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

D'acord amb l'apartat vuitè, aquesta disposició té caràcter bàsic.

Tercer. Llibre de Qualificacions de Formació Professional.

8. Les comunitats autònomes les llengües de les quals tinguin atribuït estatutàriament caràcter oficial poden redactar el Llibre de Qualificacions de Formació Professional en la llengua

corresponent. Ha de ser expedit, no obstant això, en forma bilingüe quan ho sol·licitin els alumnes i hi ha de figurar, en tot cas, el text en castellà quan el Llibre hagi de produir efectes fora de l'àmbit de la comunitat autònoma d'origen.

Reial decret 1138/2002, de 31 d'octubre (BOE núm. 262, d'1 de novembre), del Ministeri d'Administracions Públiques, pel qual es regula l'Administració del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport a l'exterior.

Disposició addicional tercera. Modificació de l'article 3 del Reial decret 1027/1993, de 25 de juny <RLD 21, pàg. 108-126>.

Es modifica l'article 3 del Reial decret 1027/1993, de 25 de juny, pel qual es regula l'acció educativa a l'exterior, que queda redactat en els termes següents:

«L'acció educativa espanyola a l'ex-

terior inclou, així mateix, la promoció i organització de programes de suport en el marc de sistemes educatius estrangers per a l'ensenyament de la llengua i cultura espanyoles, programes de suport als intercanvis en l'àmbit educatiu i, en general, totes aquelles mesures que puguin contribuir a facilitar als espanyols l'accés a l'educació a l'estranger i a potenciar la projecció de l'educació i la cultura espanyoles a l'exterior.»

Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre (BOE núm. 307, de 24 de desembre; suplement BOE núm. 3 en llengua catalana, de 21 de gener de 2003), de qualitat de l'educació.

D'acord amb la disposició final sisena, aquesta norma es dicta en virtut de la competència exclusiva de l'Estat sobre aquesta matèria.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

[...]

D'altra banda, la plena integració d'Espanya en el context europeu comporta més obertura i exigeix augmentar el grau d'homologació i flexibilitat del sistema educatiu. També exigeix que

els alumnes puguin adquirir destreses que, com la capacitat de comunicar-se —també en altres llengües—, la de treballar en equip, la d'identificar i resoldre problemes, o la d'aprofitar les noves tecnologies per a tot això, resulten avui irrenunciables. Aquestes competències els han de permetre de treure

el màxim profit possible, en termes de formació, de qualificació i d'experiència personal, del nou espai educatiu europeu. Els compromisos adoptats en el marc de la Unió Europea respecte als sistemes d'educació i formació dels països membres requereixen, a més, l'adaptació efectiva de la realitat educativa de cada país a les noves exigències, de conformitat amb els procediments de cooperació existents.

[...]

Hi ha encara un nou desafiament, que ha irromput de manera sobtada a l'escenari educatiu i social d'Espanya, i que necessita un tractament adequat. En efecte: el ràpid increment de la població escolar procedent de la immigració demana del sistema educatiu nous instruments normatius, que facilitin una integració efectiva, educativa i social, dels alumnes procedents d'altres països que, sovint, parlen altres llengües i comparteixen altres cultures. Atès que el grau d'integració social i econòmica dels adults depèn, a mitjà i llarg termini, de la capacitat d'integració, per part del sistema educatiu, de nens i adolescents procedents de la immigració.

[...].

TÍTOL I

De l'estructura del sistema educatiu

CAPÍTOL III

De l'educació infantil

Article 12. Objectiu.

2. L'educació infantil contribueix a desenvolupar en els nens les capacitats següents:

e) Desenvolupar les habilitats comunicatives orals i iniciar-se en l'aprenentatge de la lectura i de l'escriptura.

3. Les administracions educatives han de promoure la incorporació d'una llengua estrangera en els aprenentatges de l'educació infantil, especialment l'últim any. Així mateix, han de fomentar experiències d'iniciació primerenca en les tecnologies de la informació i de les comunicacions.

CAPÍTOL IV

De l'educació primària

Article 15. Objectiu.

1. La finalitat de l'educació primària és facilitar als alumnes els aprenentatges de l'expressió i comprensió oral, la lectura, l'escriptura, el càlcul, l'adquisició de nocions bàsiques de la cultura i l'hàbit de convivència, així com els d'estudi i treball a fi de garantir una formació integral que contribueixi al desenvolupament ple de la personalitat dels alumnes i a preparar-los per cursar amb aprofitament l'educació secundària obligatòria.

2. L'educació primària contribueix a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

e) Conèixer i utilitzar adequadament la llengua castellana i, si s'escau, la llengua cooficial de la comunitat autònoma, en les seves manifestacions oral i escrita, així com adquirir hàbits de lectura.

b) Adquirir, en una llengua estrangera, la competència comunicativa necessària per desenvolupar-se en situacions quotidianes.

Article 16. Organització.

2. Les àrees que es cursen en l'educació primària són les següents:

d) Llengua castellana.

e) Llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, si s'escau.

f) Llengua estrangera.

Article 19. Professorat.

L'educació primària l'han d'impartir els mestres, que han de tenir competència docent en totes les àrees d'aquest nivell i en les tutories dels alumnes. L'ensenyament de la música, de l'educació física, dels idiomes estrangers o d'aquells altres ensenyaments que es determinin, els han d'impartir els mestres amb les especialitats corresponents.

CAPÍTOL V

De l'educació secundària

SECCIÓ 1^a. De l'educació secundària obligatòria

Article 22. Objectiu.

2. Aquesta etapa ha de contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

e) Comprendre i expressar amb correcció, oralment i per escrit, en la llengua castellana i, si s'escau, en la llengua cooficial de la comunitat autònoma, textos i missatges complexos, i iniciar-se en el coneixement, la lectura i l'estudi de la literatura.

g) Desenvolupar la competència comunicativa per comprendre i expressar-se en una o més llengües estrangeres de manera apropiada, a fi de facilitar l'accés a altres cultures.

Article 23. Organització.

1. En l'educació secundària obligatòria s'imparteixen les assignatures següents:

- i) Llatí.
- j) Llengua castellana i literatura.
- k) Llengua oficial pròpia i literatura de la comunitat autònoma, si s'escau.
- l) Llengües estrangeres.

3. A més de les assignatures esmentades, el currículum inclou assignatures

optatives. Correspon a les administracions educatives l'ordenació de l'oferta d'aquestes assignatures optatives, entre les quals s'ha d'oferir obligatòriament una segona llengua estrangera.

SECCIÓ 2. Del batxillerat

Article 34. Objectiu.

2. El batxillerat ha de contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

g) Conèixer i saber utilitzar, tant en la seva expressió oral com en l'escrita, la riquesa i les possibilitats expressives de la llengua castellana i, si s'escau, de la llengua cooficial de la comunitat autònoma, així com la literatura i la lectura i l'anàlisi de les obres literàries més significatives.

b) Expressar-se amb fluïdesa en una o més llengües estrangeres.

Article 35. Organització.

5. Les assignatures comunes del batxillerat són les següents:

- e) Llengua castellana i literatura.
- f) Llengua oficial pròpia i literatura de la comunitat autònoma, si s'escau.
- g) Llengua estrangera.

CAPÍTOL VII

De l'atenció als alumnes amb necessitats educatives específiques

SECCIÓ 2. Dels alumnes estrangers

Article 42. Incorporació al sistema educatiu.

1. Les administracions educatives han d'afavorir la incorporació al sistema educatiu dels alumnes procedents de països estrangers, especialment en edat d'escolarització obligatòria. Per als alumnes que desconeixin la llengua i

cultura espanyoles, o que presentin greus mancances en coneixements bàsics, les administracions educatives han de desenvolupar programes específics d'aprenentatge amb la finalitat de facilitar la seva integració al nivell corresponent.

TÍTOL II

Dels ensenyaments d'idiomes

Article 49. Àmbit i estructura.

1. Les escoles oficials d'idiomes, els requisits mínims de les quals ha d'establir el Govern, són centres que imparteixen ensenyaments especialitzats d'idiomes, que tenen la consideració d'ensenyaments de règim especial a què es refereix aquesta Llei.

2. L'estructura bàsica d'aquests ensenyaments s'ha d'adequar als nivells següents:

Nivell bàsic.

Nivell intermedi.

Nivell avançat.

En la determinació dels ensenyaments comuns corresponents als nivells de les diferents llengües, s'han d'establir els efectes dels certificats corresponents.

3. El professorat que imparteix aquests ensenyaments ha de pertànyer als cossos de catedràtics o de professors d'escoles oficials d'idiomes. Així mateix, poden impartir-les professors d'altres cossos docents del mateix nivell i amb l'especialitat corresponent en les condicions establertes en les normes vigents.

4. Per accedir als ensenyaments de les escoles oficials d'idiomes és requisit imprescindible haver cursat els dos primers cursos de l'ensenyament secundari obligatori o estar en possessió del tí-

tol de graduat escolar, del certificat d'escolaritat o d'estudis primaris.

5. Els alumnes no escolaritzats en aquests centres poden obtenir els certificats corresponents als diferents nivells mitjançant la superació de les proves que organitzin les administracions educatives, de conformitat amb els requisits bàsics que estableixi el Govern.

Article 50. Escoles oficials d'idiomes.

1. En les escoles oficials d'idiomes s'ha de fomentar especialment l'estudi de les llengües oficials dels estats membres de la Unió Europea, el de les llengües cooficials existents en l'Estat, així com l'ensenyament de l'espanyol com a llengua estrangera.

2. D'acord amb el que estableixin les administracions educatives, les escoles oficials d'idiomes poden impartir cursos per a l'actualització de coneixements d'idiomes i per a la formació de les persones adultes i del professorat.

3. Les administracions educatives també han de fomentar l'ensenyament d'idiomes a distància. Aquesta oferta es pot integrar a les escoles oficials d'idiomes.

4. Les escoles oficials d'idiomes poden dur a terme plans de recerca i innovació en relació amb els ensenyaments que imparteixin, d'acord amb el que les administracions educatives estableixin.

Article 51. Realització de proves en el sistema escolar.

Les administracions educatives han de facilitar la realització de proves homologades per obtenir la certificació oficial del coneixement de les llengües estrangeres cursades pels alumnes d'educació secundària i formació professional.

TÍTOL III

De l'aprenentatge permanent: ensenyaments per a les persones adultes

Article 52. Objectiu.

7. Les administracions educatives han de promoure programes específics de llengua castellana i les altres llengües cooficials, si s'escau, i d'elements bàsics de la cultura per facilitar la integració de les persones immigrants.

TÍTOL VII

De la inspecció del sistema educatiu

CAPÍTOL I

De l'alta inspecció

Etiquetatge

Assenyalem en aquest àmbit, en primer lloc, les disposicions següents, que exigeixen la presència del castellà, en l'etiqueta o en documentació annexa, ja sigui directament o per remissió a una altra norma:

Reial decret 687/2002, de 12 de juliol (BOE núm. 167, de 13 de juliol; suplement BOE núm. 15 en llengua catalana, d'1 d'agost), del Ministeri de Ciència i Tecnologia, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei 17/2001, de 7 de desembre <RLD 37, pàg. 266-267>, de marques.

TÍTOL I

Sol·licitud de registre

Article 6. Reivindicació del dret de prioritat unionista.

1. Si en la sol·licitud de registre es reivindica la prioritat d'una o diverses sol·licituds anteriors, el sol·licitant ha de comunicar el número d'aquestes sol·li-

Article 104. Competències.

1. En l'exercici de les funcions que estan atribuïdes a l'Estat, correspon a l'alta inspecció:

f) Vetllar pel compliment de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels seus drets i deures en matèria d'educació, així com dels seus drets lingüístics i, en particular, el de rebre ensenyament en la llengua oficial de l'Estat, d'acord amb les disposicions aplicables.

citats, si encara no ho ha fet, i presentar-ne una còpia certificada conforme per l'oficina d'origen en el termini de tres mesos, a comptar de la data de presentació de la sol·licitud de registre. La còpia ha d'anar acompanyada d'un certificat de la data de presentació de la sol·licitud anterior expedit per l'Administració receptora i d'una traducció al castellà, si la sol·licitud anterior no està redactada en aquesta llengua.

Mitjançant una disposició derogatòria única es deroga el Reglament per a l'execució de la Llei 32/1988, de 10 de novembre <RLD 13, pàg. 236-

237>, de marques, aprovat pel Reial decret 645/1990, de 18 de maig, i també es deroga el Reglament dels procediments relatius a la concessió, el manteniment i la modificació dels drets de la propietat industrial, aprovat pel Reial decret 441/1994, d'11 de març <RLD 22, pàg. 223-224>, pel que fa a les marques, els noms comercials i els rètols d'establiment. D'altra banda, la disposició final primera estableix que aquest Reial decret es dicta a l'empara de la competència estatal exclusiva en matèria de legislació sobre propietat industrial.

Reial decret 388/2002, de 2 d'agost (BOE núm. 212, de 4 de setembre; suplement BOE núm. 18 en llengua catalana, d'1 d'octubre), del Ministeri de la Presidència, pel qual s'estableixen els requisits d'eficiència energètica dels balasts de làmpades fluorescents.

Article 5. Procediment d'avaluació de la conformitat.

3. El fabricant de balasts ha d'elaborar la documentació tècnica necessària que permeti conèixer la conformitat del producte amb les exigències d'aquest Reial decret. La documentació ha d'estar redactada, com a mínim, en castellà i ha de contenir, com a mínim, les dades i els documents següents:

- a) Nom i adreça del fabricant.
- b) Una descripció general del mo-

Reial decret 1054/2002, d'11 d'octubre (BOE núm. 247, de 15 d'octubre; suplement BOE núm. 19 en llengua catalana, d'1 de novembre), pel qual es regula el procés d'avaluació per al registre, l'autorització i la comercialització de biocides.

D'acord amb la disposició final primera, aquesta disposició es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat sobre sanitat i medi ambient.

Article 8. Requisits per a l'autorització i registre.

12. Les sol·licituds presentades d'acord amb el que estableix aquest Reial decret han d'estar redactades, almenys, en la llengua espanyola oficial de l'Estat.

del, suficient perquè pugui ser identificat de manera inequívoca.

c) Informació de les principals característiques del model, i en particular dels aspectes que afectin de manera apreciable el consum d'electricitat. S'hi han d'adjuntar, quan sigui necessari, plànols o esquemes explicatius.

d) Les instruccions d'ús.

e) Els resultats del mesurament del consum d'electricitat determinats de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article.

f) La declaració de conformitat a què fa referència l'apartat 2 d'aquest article.

Article 19. Classificació, envasament i etiquetatge de biocides.

5. L'etiquetatge dels biocides s'ha d'expressar almenys en la llengua espanyola oficial de l'Estat.

Reial decret 1079/2002, de 18 d'octubre (BOE núm. 251, de 19 d'octubre; suplement BOE núm. 20 en llengua catalana, de 16 de novembre), del Ministeri de Sanitat i Consum, pel qual es regulen els continguts màxims de nicotina, quitrà i monòxid de carboni dels cigarrets, l'etiquetatge dels productes del tabac, així com les mesures relatives a ingredients i denominacions dels productes del tabac.

D'acord amb la disposició final primera, aquest Reial decret té caràcter de norma bàsica. D'altra banda, de conformitat amb la disposició derogatòria única queden derogats, sens perjudici del que estableix la disposició transitòria única, els reials decrets 510/1992, de 14 de maig (RLD 18, pàg. 283), pel qual es regula l'etiquetatge dels productes del tabac i s'estableixen determinades limitacions en aeronaus comercials, i 1185/1994, de 3 de juny (RLD 23, pàg. 242), sobre etiquetatge de productes del tabac diferents dels cigarrets i pel qual es prohibeixen determinats tabacs d'ús oral i s'actualitza el règim sancionador en matèria de tabac.

Article 5. Etiquetatge.

1. Els continguts de quitrà, nicotina i monòxid de carboni dels cigarrets que es comercialitzen a Espanya, mesurats de conformitat amb l'article 4, s'han d'imprimir en una de les parts laterals dels paquets de cigarrets, com a mínim en castellà, llengua oficial de l'Estat, i ha d'ocupar com a mínim el 10 per 100 de la superfície corresponent.

2. Totes les unitats d'envasament dels productes del tabac, excepte el tabac sense combustió, han de portar obligatòriament els advertiments següents:

a) Un advertiment general:

1r «Fumar mata» o «Fumar pot matar».

2n «Fumar perjudica greument la seva salut i la dels que estan al seu voltant».

Els anteriors advertiments generals s'alternen, de manera que es garanteixi l'aparició regular de cada advertiment

en una quantitat igual d'unitats d'envasament, amb una tolerància anual de més o menys el 5 per 100. Aquests advertiments s'imprimeixen a la cara més visible de la unitat d'envasament, així com a qualsevol embalatge exterior utilitzat en la venda del producte a la menuda, exceptuant els embolcalls transparents que s'utilitzin en la venda del producte a la menuda; i

b) Un advertiment addicional dels recollits a l'annex.

Els advertiments addicionals esmentats anteriorment s'alternen, de manera que es garanteixi l'aparició regular de cada advertiment en una quantitat igual d'unitats d'envasament, amb una tolerància anual de més o menys el 5 per 100.

Aquests advertiments s'imprimeixen a l'altra cara més visible de la unitat d'envasament, així com a tot l'embalatge exterior utilitzat en la venda del producte a la menuda, exceptuant els embolcalls transparents que s'utilitzin en la venda del producte a la menuda.

3. Les unitats d'envasament dels productes del tabac sense combustió porten l'advertiment específic següent:

«Aquest producte del tabac pot ser nociu per a la seva salut i crea addicció».

Aquest advertiment s'imprimeix a la cara més visible de la unitat d'envasament, així com a qualsevol embalatge exterior utilitzat en la venda del producte a la menuda, exceptuant els embolcalls transparents que s'utilitzin en la venda del producte a la menuda.

4. Els advertiments generals que preveu el paràgraf *a)* de l'apartat 2, i l'advertiment específic per als productes del tabac sense combustió que preveu l'apartat 3, cobreixen almenys el 30 per 100 de la superfície exterior de la cara corresponent a la unitat *d'envasament de tabac en la qual s'han d'imprimir*. L'advertiment addicional que preveu el paràgraf *b)* de l'apartat 2 cobreix com a mínim el 40 per 100 de la superfície exterior de la cara corresponent de la unitat d'envasament de tabac en la qual s'ha d'imprimir. Això no obstant, a les unitats d'envasament per als productes diferents dels cigarrets, la cara

més visible dels quals superi els 75 centímetres quadrats, la superfície dels advertiments esmentats als apartats 2, *a)*, i 2, *b)*, han de ser com a mínim de 22,5 centímetres quadrats.

5. El text dels advertiments i les indicacions relatives als continguts de quitrà, nicotina i monòxid de carboni exigides en el present article s'ha d'imprimir:

a) En negreta, en caràcters tipogràfics «Helvètica» negres sobre fons blanc, amb una mida de punt tipogràfic dels caràcters de manera que ocupin el major espai possible a la superfície reservada a l'efecte.

b) En minúscules.

c) Centrat en la superfície reservada a l'efecte, paral·lel al marge superior del paquet.

d) Als productes del tabac diferents dels que esmenta l'apartat 3, envoltat d'una vora negra d'una amplada mínima de tres mil·límetres i màxima de quatre mil·límetres, que no interfereixi de cap forma amb el text de l'advertiment o de la informació oferta.

e) En castellà, llengua oficial de l'Estat.

Cal remarcar que l'article 8 d'aquesta disposició regula la imposició de sancions.

Reial decret 1074/2002, de 18 d'octubre (BOE núm. 259, de 29 d'octubre, suplement BOE núm. 20 en llengua catalana, de 16 de desembre), del Ministeri de la Presidència, pel qual es regula el procés d'elaboració, circulació i comerç d'aigües de beguda envasades. La remissió que fa l'art. 21 d'aquest Decret a la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris envasats, aprovada pel Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol <RLD 33, pàg. 209-211>, podria ser interpretada com una imposició indirecta del castellà tenint en compte aquest Reial decret i la

suspensió cautelar de la vigència del paràgraf segon de la disposició addicional única a què fem referència a la RLD 34, pàg. 312 i 313.

Mitjançant la disposició derogatòria única del Reial decret 1074/2002 esmentat es declara derogat el Reial decret 1164/1991, de 22 de juliol (RLD 18, pàg. 282), pel qual s'aprova la Reglamentació tecnicosanitària per a l'elaboració, la circulació i el comerç d'aigües de beguda envasades. D'altra banda, la disposició final primera estableix el caràcter bàsic d'aquest Reial decret, tret dels paràgrafs *b)* dels articles 17 i 18, que es dicten en virtut de la competència exclusiva de l'Estat.

Cal fer la mateixa observació respecte al Reial decret 1202/2002, de 20 de novembre (BOE núm. 280, de 22 de novembre; suplement BOE núm. 22 en llengua catalana, de 16 de desembre), pel qual es modifica la reglamentació tecnicosanitària per a la fabricació, la circulació i el comerç del pa i els pans especials, aprovada pel Reial decret 1137/1984, de 28 de març.

De conformitat amb la disposició final primera, aquest Reial decret es dicta en virtut de la competència exclusiva de l'Estat sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i sobre bases i coordinació general de la sanitat.

Article únic. Modificació de la reglamentació tecnicosanitària per a la fabricació, la circulació i el comerç del pa i els pans especials.

Es modifica la reglamentació tecnicosanitària per a la fabricació, la circulació i el comerç del pa i els pans especials, aprovada pel Reial decret 1137/1984, de 28 de març, en els següents termes:

Sis. L'article 19 queda redactat de la manera següent:

«Article 19. Etiquetatge.

L'etiquetatge dels productes a què es refereix aquesta reglamentació tecnicosanitària ha de complir el que disposa el Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol <RLD 33, pàg. 209-211>, pel qual s'aprova la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, sense perjudici que la denominació de venda dels productes que s'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'aquesta reglamentació tecnicosanitària sigui la que preveuen els articles 6 i 7 de la mateixa reglamentació.»

Les altres disposicions relatives a l'etiquetatge aparegudes durant aquest període són aquestes:

Resolució de 25 de setembre de 2002 (BOE núm. 250, de 18 d'octubre), de la Secretaria General de Pesca Marítima del Ministeri d'Agricultura,

Pesca i Alimentació, per la qual s'estableix i es dóna publicitat al llistat de denominacions comercials d'espècies pesqueres i d'aqüicultura admeses a Espanya.

L'article 4, punt 2, del Reglament (CE) número 104/2000, del Consell, de 17 de desembre de 1999, pel qual s'estableix l'Organització Comuna de Mercats en el sector dels productes de la pesca i de l'aqüicultura, disposa que: «Els estats membres han d'establir i de publicar el llistat de les denominacions comercials d'espècies pesqueres i d'aqüicultura admeses a Espanya, com a mínim de totes les espècies enumerades en els annexos I a IV del present Reglament, i indicar respecte de cada espècie el nom científic, la denominació en la llengua o llengües oficials de l'Estat membre i, si s'escau, la denominació o denominacions acceptades o tolerades a nivell local o regional.»

Amb data 22 de gener de 2002 es publica una Resolució de la Secretaria General de Pesca Marítima donant compliment a l'esmentat articulat.

En derivar-se de la seva aplicació una sèrie de dificultats quant a la interpretació de determinats noms i continguts, així com a la necessitat d'incorporar noves espècies que no havien estat considerades amb anterioritat, es fa necessari publicar aquesta nova Resolució, que com l'anterior, obeeix al desplegament de l'article 4, punt 2, del Reglament esmentat.

Llei 39/2002, de 28 d'octubre (BOE núm. 259, de 29 d'octubre; suplement BOE núm. 20 en llengua catalana, de 16 de novembre), de transposició a l'ordenament jurídic espanyol de diverses directives comunitàries en matèria de protecció dels interessos dels consumidors i usuaris.

Per tot això, aquesta Secretaria General de Pesca Marítima resol:

Primer. Establir el llistat de denominacions comercials admeses al territori espanyol per als productes pesquers.

1. Quant a la denominació comercial d'un producte pesquer, s'ha de reconèixer en tot el territori nacional el nom comercial considerat com a denominació oficial, complementat, si escau, per les diferents accepcions dels noms comercials que consten en el llistat i que han estat reconegudes per les comunitats autònomes.

En cas que un producte pesquer es comercialitzi exclusivament en un mercat local o regional, s'ha de poder utilitzar només el nom comercial reconegut per la comunitat autònoma o quan aquest no estigui definit, la denominació acceptada o tolerada a nivell local o regional.

2. S'han d'admetre per als noms científics de totes les espècies relacionades en el llistat, els sinònims d'aquests encara en ús en els mercats, sempre que acompanyin el nom científic que consta en el llistat d'aquesta Resolució.

CAPÍTOL III

Modificació de la Llei general de publicitat

Article novè. Transposició a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 97/55/CE, per la qual es modifica la Directiva 84/450/CEE sobre publicitat enganyosa, a fi d'incloure-hi la publicitat comparativa.

L'article 6 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, es modifica, i s'hi afegeix un nou article 6 bis, tot això amb la redacció següent:

Reial decret 1219/2002, de 22 de novembre (BOE núm. 289, de 3 de desembre de 2002; suplement BOE núm. 1 en llengua catalana, d'1 de gener de 2003), del Ministeri de la Presidència, pel qual es modifica el Reial decret 1521/1984, d'1 d'agost, pel qual s'aprova la Reglamentació tecnicosanitària dels establiments i productes de la pesca i l'aqüicultura amb destinació al consum humà.

Article únic. Modificació del Reial decret 1521/1984, d'1 d'agost, pel qual s'aprova la Reglamentació tecnicosanitària dels establiments i productes de la pesca i l'aqüicultura amb destinació al consum humà.

S'introdueix una disposició addicional al Reial decret 1521/1984, d'1 d'agost, amb la redacció següent:

«Els requisits d'aquesta reglamentació no s'apliquen als productes legalment fabricats o comercialitzats d'acord amb el Reglament (CEE) número 1536/92, de 9 de juny de 1992, en els altres estats membres de la Comunitat Europea, ni als productes originaris dels països de l'AELC, parts contractants

Segon. S'introdueix un nou article 6 bis amb la redacció següent:

«2. La comparació està permesa si compleix els requisits següents:

f) No es pot treure un avantatge indegut de la reputació d'una marca, d'un nom comercial o d'un altre signe distintiu d'algun competidor, ni de les denominacions d'origen o indicacions geogràfiques, denominacions específiques o especialitats tradicionals garantides que emparin productes competidors. Tampoc es pot treure un avantatge indegut, si s'escau, del mètode de producció ecològica dels productes competidors.»

a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu (EEE).

Aquests productes, sempre que no impliquin risc per a la salut, en el sentit del que disposen l'article 30 del Tractat CE, o l'article 13 de l'Acord sobre l'EEE, es poden comercialitzar a Espanya amb la denominació prevista per les disposicions legals, reglamentàries o administratives que els són aplicables a l'Estat membre de la Comunitat del qual procedeixen, o al país de l'AELC part contractant a l'Acord EEE del qual són originaris, que s'ha de completar amb el nom científic de l'espècie de què es tracta, de manera que permeti al comprador conèixer-ne la naturalesa real i distingir-los dels productes amb què es podria confondre.»

Administració de justícia

En aquest àmbit de l'Administració cal, d'entrada, continuar blasmant els acords adoptats per la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial en matèria de reconeixement del mèrit preferent pel coneixement de l'idioma i que queda reflectida en els acords següents, en els quals, recordem-ho, s'atorguen mèrits per idiomes no reconeguts com a tals per la romanística internacional (cas del valencià) o que constitueixen una novetat absoluta, tant des del punt de vista filològic com legal, com és el cas del «català (Catalunya)». Ni cal dir com seria d'agrair que els criteris que s'apliquessin al català fossin, *mutatis mutandis*, els mateixos que s'apliquen a la llengua castellana, la unitat de la qual, com és prou sabut, no és qüestionada des de cap instància pública.

Acord de 18 de juny de 2002 (BOE núm. 158, de 3 de juliol) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual es resolen sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes.

Contraposa «català» i «valencià».

Acord de 18 de juny de 2002 (BOE núm. 158, de 3 de juliol) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual es resolen sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes.

Contraposa «valencià» i «català (balear)».

Acord de 25 de juliol de 2002 (BOE núm. 187, de 6 d'agost) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual es resolen sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes.

Contraposa «valencià» i «català (Catalunya)».

Acord de 22 d'octubre de 2002 (BOE núm. 261, de 31 d'octubre) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual es resolen sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes.

Contraposa «valencià», «català», i «català (Catalunya)».

Correcció d'errades de l'Acord de 22 d'octubre de 2002 (BOE núm. 262, d'1 de novembre) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual es resolen sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes.

S'hi esmena «valencià» i «català» per «valencià» i «català (Catalunya)».

Acord de 6 de novembre de 2002 (BOE núm. 278, de 20 de novembre) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual es resolen sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes.

Contraposa «català (Catalunya i Illes Balears)» i «valencià».

Acord de 20 de novembre de 2002 (BOE núm. 290, de 4 de desembre) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual es resolen sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes.

Contraposa «català (Catalunya)», «català (Illes Balears)» i «valencià».

Acord de 3 de desembre de 2002 (BOE núm. 305, de 21 de desembre) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual es resolen sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes.

Contraposa «català»; «català (Catalunya)»; «català (I. Balears)» i «valencià».

Assenyalem en aquest apartat, també, les convocatòries següents:

Resolució de 18 de juliol de 2002 (BOE núm. 182, de 31 de juliol) de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia, per la qual es convoquen a concurs de trasllat places vacants de jutjats de pau i agrupacions de jutjats de pau, entre secretaris de pau a extingir de més de 7.000 habitants, oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia.

TERCERA. Barems.

2. [...].

La valoració de mèrits de l'antiguitat

i el coneixement de la llengua oficial de la Comunitat Autònoma s'ha de fer de la forma següent:

a) Antiguitat.- Pels serveis efectius en el Cos s'ha d'atorgar 1 punt per a cada any complet de serveis, computar proporcionalment els períodes inferiors (0,0027777 per dia) i establir els mesos com de trenta dies.

b) Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia de les comunitats autònomes: A les places ubicades a les comunitats autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta degudament acreditat mitjançant certificació oficial de la Comunitat Autònoma, o homologació del títol aportat i del nivell al qual correspongui el títol, suposa el reconeixement a aquests sols efectes de fins a sis punts, segons el nivell de coneixements acreditats en els termes de la disposició addicional segona del Reglament Orgànic aprovat per Reial decret 249/1996, de 16 de febrer <RLD 26, pàg. 234-238>, en la forma següent:

b.1. Dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

1r Certificat de nivell B o títols homologats: dos punts.

2n Certificat de nivell C o títols homologats: quatre punts.

3r Certificat de nivell D o títols homologats: sis punts.

No són valorats aquells documents fotocopiats no compulsats.

3. Per a places d'oficial, auxiliar o agent de jutjats de pau de més i de menys de 7.000 habitants.

La valoració de mèrits de l'antiguitat i el coneixement de la llengua oficial de la Comunitat Autònoma s'ha de fer d'acord amb el que estableix l'apartat 2, i no es valoraran les fotocòpies dels documents no compulsades.

Amb un contingut pràcticament igual cal ressenyar la Resolució de 4 de desembre de 2002 (BOE núm. 302, de 18 de desembre) de la Secretaria d'Estat de Justícia, per la qual es convoquen a concurs de trasllat places vacants i de nova creació entre oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia.

Resolució JUS/2207/2002, de 18 de juliol (DOGC núm. 3689, de 31 de juliol; BOE núm. 182, de 31 de juliol), del Departament de Justícia, per la qual es convoca concurs de trasllat de funcionaris del cos a extingir de secretaris de jutjats de pau de poblacions de més de 7.000 habitants, del cos d'oficials, del cos d'auxiliars i del cos d'agents de l'Administració de justícia, per a la provisió de places vacants de jutjats de pau i agrupacions de jutjats de pau de Catalunya.

Vegeu, per a aquesta convocatòria, la *Crònica legislativa* corresponent a Catalunya.

Acord de 13 d'agost de 2002 de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial (BOE núm. 210, de 2 de setembre), pel qual s'a-

nuncia concurs per a la provisió de determinats càrrecs judicials entre membres de la carrera judicial, amb categoria de magistrat.

TERCERA. El concurs per a la provisió de les places anunciades s'ha de resoldre en favor dels magistrats sol·licitants que ocupin el millor lloc escalafonal, amb les singularitats establertes en els paràgrafs següents.

[...].

Per als qui desitgin al·legar-ho, ha de

constituir mèrit preferent el coneixement de la llengua oficial i el dret civil especial o foral propis de les comunitats autònomes, en els termes previstos en el títol III del Reglament 1/1995, de 7 de juny <RLD 25, pàg. 242>, de la carrera judicial.

Incidentalment, cal lamentar la descurança en la transcripció dels topònims en aquest Acord, en què apareixen «Figueras», «Cerdanyola del Vallés» i «San Feliu de Llobregat».

Acord de 25 de setembre (BOE núm. 235, d'1 d'octubre) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual s'anuncia concurs per a la provisió de determinats càrrecs judicials entre membres de la carrera judicial, amb categoria de magistrat.

SEGONA. [...].

Per als qui ho desitgin al·legar, ha de constituir mèrit preferent el coneixement de la llengua oficial i el dret civil

especial o foral propis de les comunitats autònomes, en els termes previstos en el títol III del Reglament 1/1995, de 7 de juny, de la carrera judicial.

Resolució JUI/3679/2002, de 4 de desembre (DOGC 3785, de 19 de desembre; BOE núm. 302, de 18 de desembre de 2002), del Departament de Justícia i Interior, per la qual es convoca concurs de trasllat per a la provisió de places vacants dels cossos d'oficials, auxiliars i agents i de places vacants de nova creació d'oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia a Catalunya.

Vegeu, per a aquesta convocatòria, la *Crònica legislativa* corresponent a Catalunya.

Transcrivim finalment la disposició següent, en què s'especifica la incidència del mèrit preferent de coneixement de la llengua pròpia:

Reial decret 1020/2002, de 27 de setembre (BOE núm. 249, de 17 d'octubre), del Consell General del Poder Judicial, pel qual es destina els magistrats que es relaciona, com a conseqüència del concurs resolt per Acord de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial.

TRENTA-TRES. La incidència que a la resolució d'aquest concurs ha tingut la valoració, com a mèrit preferent, de l'idioma i del dret propi de les comunitats autònomes, ha estat la següent:

Obté plaça com a magistrat de la Secció Cinquena, penal, de l'Audiència Provincial de Barcelona la magistrat

[...], amb número escalafonal 1151, amb preferència sobre la magistrat amb número escalafonal 1101. La plaça de magistrat de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, la magistrat [...], amb número escalafonal 1496, amb preferència sobre la magistrat amb número 990.

Administració local

Resolució de 31 d'octubre de 2002 (BOE núm. 275, de 16 de novembre) de la Direcció General per a l'Administració Local del Ministeri d'Administracions Públiques, per la qual es convoca concurs unitari per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.

No s'hi observa cap novetat respecte a la Resolució homònima anterior, de 31 d'octubre de 2001 (BOE núm. 278, de 20 de novembre; RLD 31, pàg. 284-285).

Administració de l'Estat

Del buidat de les convocatòries aparegudes durant aquest període es desprèn que valoren com a mèrit el coneixement de la llengua oficial pròpia les següents, que figuren en un quadre al costat de les dades corresponents al semestre immediatament anterior:

PLACES DEL SEGON SEMESTRE DE 2001			PLACES DEL PRIMER SEMESTRE DE 2002		
<i>Catalunya</i>	<i>Places</i>	<i>%</i>	<i>Catalunya</i>	<i>Places</i>	<i>%</i>
Meriten	30	9	Meriten	24	8
No meriten	318	91	No meriten	291	92
Total places	348	100	Total places	315	100
<i>Resta Estat</i>			<i>Resta Estat</i>		
Meriten	116	23	Meriten	391	51
No meriten	380	77	No meriten	381	49
Total places	496	100	Total places	772	100

(continua)

(continuació)

PLACES DEL SEGON SEMESTRE DE 2001

<i>Total Estat</i>	<i>Places</i>	<i>%</i>
Meriten	146	17
No meriten	698	83
Total places	844	100

PLACES DEL PRIMER SEMESTRE DE 2002

<i>Total Estat</i>	<i>Places</i>	<i>%</i>
Meriten	415	39
No meriten	672	61
Total places	1.087	100

Els ministeris que han publicat convocatòries en què es meritava el coneixement del català, el basc o el galleg han estat els següents: Hisenda, Ciència i Tecnologia, Medi Ambient, Administracions Públiques, Interior i Justícia

Altres disposicions publicades en aquest període han estat les següents:

Llei 32/2002, de 5 de juliol (BOE núm. 161, de 6 de juliol; suplement BOE núm. 15 en llengua catalana, d'1 d'agost), de modificació de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les forces armades, a fi de permetre l'accés d'estrangers a la condició de militar professional de tropa i marineria.

Article únic. Modificació de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les forces armades.

4. S'afegeix un article 68 *bis* a la Llei 17/1999, del tenor següent:

«Article 68 *bis*. Accés d'estrangers a militar professional de tropa i marineria.

1. Els estrangers que siguin nacionals dels països que es determinin per reglament entre aquells que mantenen

amb Espanya especials i tradicionals vincles històrics, culturals i lingüístics, poden accedir a la condició de militar professional de tropa i marineria en els termes dels apartats següents d'aquest article, i sense perjudici del que determina el paràgraf segon de l'article 68 de la Llei, sempre que, per la legislació del seu país d'origen o per tot el que es pugui establir en convenis internacionals, no perdin la seva nacionalitat en entrar al servei de les forces armades espanyoles ni hi tinguin prohibit l'allistament militar.»

Pel que fa a la selecció, assenyalam l'Ordre INT/1915/2002, d'11 de juliol (BOE núm.178, de 26 de juliol), del Ministeri de l'Interior, per la qual es convoquen proves selectives, pel sistema específic de promoció interna per a ingress en el cos especial d'institucions penitenciàries, que conté, juntament amb altres convocatòries de proves selectives, aquesta insuficient previsió lingüística:

BASE 9. Presentació de documents i nomenament de funcionaris

9.7. En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, el Ministeri per a les Administracions Públiques, a través de

l'INAP i en col·laboració amb els centres de formació de funcionaris competents, en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les comunitats autònomes en què obtinguin destinació, una vegada nomenats funcionaris de carrera.

Ordre CTE/2361/2002, de 19 de setembre (BOE núm. 231, de 26 de setembre), del Ministeri de Ciència i Tecnologia, per la qual es convoca concurs oposició lliure per cobrir set places de l'escala d'investigadors científics del Consell Superior d'Investigacions Científiques.

BASES DE LA CONVOCATÒRIA

1. Normes generals

1.1. Es convoca concurs-oposició lliure per a cobrir set places de l'escala d'investigadors científics (codi 5403) del Consell Superior d'Investigacions Científiques amb destinació als centres o instituts del Consell Superior d'Investigacions Científiques que s'especifiquen a l'annex I, entre doctors que posseïxin domini del castellà i que acreditin documentalment haver desenvolupat tasques d'investigació a institu-

cions públiques o privades, espanyoles o estrangeres, durant un període mínim de nou anys, totes elles a les àrees d'especialització científica o tecnològica.

6. Desenvolupament del concurs-oposició

6.1. El concurs-oposició per a ingressar a l'Escala d'Investigadors Científics del Consell Superior d'Investigacions Científiques ha de constar de dues fases: fase de concurs i fase d'oposició, que s'ha de desenvolupar en castellà.

Ordre AEX/2377/2002, de 26 de setembre (BOE núm. 235, d'1 d'octubre), del Ministeri d'Afers Exteriors, per la qual s'anuncia convocatòria per a la provisió pel sistema de lliure designació de llocs de treball en el Departament.

S'hi demana el coneixement del francès i del català per a una plaça del Principat d'Andorra.

Reial decret 1244/2002, de 29 de novembre (BOE núm. 287, de 30 de novembre; suplement BOE núm. 22 en llengua catalana, de 16 de desembre), pel qual s'aprova el Reglament d'accés d'estrangers a la condició de militar professional de tropa i marineria.

REGLAMENT D'ACCÉS D'ESTRANGERS A LA
CONDICIÓ DE MILITAR PROFESSIONAL DE
TROPA I MARINERIA

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 2. Països d'origen.

1. Poden optar a l'accés a la condició de militar professional de tropa i marineria els nacionals dels països que mantenen amb Espanya especials i tradicionals vincles històrics, culturals i lingüístics, compresos a la relació que conté l'annex I d'aquest Reglament.

ANNEX I

Països de nacionalitat dels estrangers

- a) Argentina.
- b) Bolívia.
- c) Costa Rica.
- d) Colòmbia.
- e) Cuba.
- f) Xile.
- g) Equador.
- h) El Salvador.
- i) Guinea Equatorial.
- j) Guatemala.
- k) Hondures.
- l) Mèxic.
- m) Nicaragua.
- n) Panamà.
- ñ) Paraguai.
- o) Perú.
- p) República Dominicana.
- q) Uruguai.
- r) Veneçuela.

Ordre CTE/3255/2002, de 29 de novembre (BOE núm. 304, de 20 de desembre), del Ministeri de Ciència i Tecnologia, per la qual es convoca concurs oposició per a la integració del personal laboral fix del Centre d'Investigacions Energètiques, Mediambientals i Tecnològiques i del personal laboral fix que exerceix llocs de treball en els altres organismes públics d'investigació del Ministeri de Ciència i Tecnologia en l'escala d'investigadors titulars dels organismes públics d'investigació.

ANNEX I

1. Procés de selecció

El procés de selecció, que ha d'estar integrat, tal com assenyalava la base 6.1, per la fase de concurs i per la fase d'oposició, s'ha de desenvolupar en castellà.

Amb caràcter previ a l'inici de la fase de concurs, els aspirants que no posseïxin la nacionalitat espanyola i el seu coneixement del castellà no es dedueixi del seu origen, han de saber acreditar el coneixement del castellà mitjançant la

realització d'una prova, en la qual s'ha de comprovar que posseeixen un nivell adequat de comprensió i expressió oral i escrita en aquesta llengua.

Queden eximits de realitzar aquesta prova els qui estiguin en possessió del diploma superior d'espanyol com a llengua estrangera regulat pel Reial decret 826/1988, de 20 de juliol, modificat pel Reial decret 1/1992, de 10 de gener, o del certificat d'aptitud en espanyol per a estrangers expedit per les escoles oficials d'idiomes. Amb aquesta finalitat, han d'aportar, juntament amb

la sol·licitud, fotocòpia compulsada d'aquest diploma o del certificat d'aptitud esmentat. Si no aporten aquesta documentació no poden ser declarats

exempts i, per tant, han de realitzar la prova a la qual es refereix el paràgraf anterior.

Àmbit internacional

Resolució de 4 d'octubre de 2002 (BOE núm. 248, de 16 d'octubre) de la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Afers Exteriors, sobre aplicació de l'article 32 del Decret 801/1972, relatiu a l'ordenació de l'activitat de l'Administració de l'Estat en matèria de tractats internacionals.

D'acord amb el que estableix l'article 32 del Decret 801/1972, de 24 de març, sobre ordenació de l'activitat de l'Administració de l'Estat en matèria de tractats internacionals.

Aquesta Secretaria General Tècnica ha disposat la publicació, per a coneixement general, de les comunicacions relatives a tractats internacionals, en els quals Espanya és part, rebudes en el Ministeri d'Afers Exteriors entre l'1 de maig de 2002 i el 31 d'agost de 2002.

[...].

D. Socials.

D.E Socials.

[...].

Carta europea de llengües regionals o minoritàries (número 148 del Consell d'Europa). Estrasburg, 5 de novembre de 1992. *Butlletí Oficial de l'Estat* número 222, de 15 de setembre de 2001 <RLD 37, pàg. 287-302>.

Armènia. 25 de gener de 2002. Rati·ficació, entrada en vigor 1 de maig de 2002, amb les següents declaracions:

Declaració continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 25 de gener de 2002.

D'acord amb l'apartat 1 de l'article 3 de la Carta, la República d'Armènia declara que als efectes de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, les llengües minoritàries a la República d'Armènia són l'assiri, el yezidi, el grec, el rus i el kurd.

D'acord amb l'apartat 2 de l'article 2, la República d'Armènia declara que aplica les disposicions següents de la Carta a l'assiri, el yezidi, el grec, el rus i el kurd:

Article 8. Ensenyament.

Punt 1.a.iv; s.b.iv; i.c.iv; 1.d.iv; 1.e.iii; 1.f.iii.

Article 9. Autoritats judicials.

Punts 1.a.ii.iii.iv; 1.b.ii; 1.c.ii i iii; 1.d. Apartat 3.

Article 10. Autoritats administratives i serveis públics.

Punts 1.a.iv i v; 1.b; 2.b; 2.f; 2.g; 3.c; 4.c. Apartat 5.

Article 11. Mitjans de comunicació.

Punts 1.a.iii; 1.b.ii; 1.c.ii; 1.e.i. Apartat 2. Apartat 3.

Article 12. Activitats i serveis culturals.

Punts 1.a.c.f. Apartat 2. Apartat 3. Article 14. Intercanvis transfronte-
 Article 13. Vida econòmica i social. rers.
 Punts 1.b; 1.c; 1.d; 2.b; 2.c. Apartat a. Apartat b.

Toponímia

Reial decret 1247/2002, de 3 de desembre (BOE núm. 290, de 4 de desembre de 2002; suplement BOE núm. 1 en llengua catalana, d'1 de gener de 2003), del Ministeri de Sanitat i Consum, pel qual es regula la gestió del Fons de cohesió sanitària.

SISTEMES DE CODIS PER ALS MODELS I I II QUE PREVEU AQUEST ANNEX III
 Codis i nomenclatures de províncies oficials per a l'INE

Codi	Província	Codi	Província	Codi	Província
1	Àlaba.	18	Granada.	35	Palmas (Las).
2	Albacete.	19	Guadalajara.	36	Pontevedra.
3	Alacant.	20	Guipúscoa.	37	Salamanca.
4	Almeria.	21	Huelva.	38	Santa Cruz de Tenerife.
5	Ávila.	22	Osca.	39	Cantàbria.
6	Badajoz.	23	Jaén.	40	Segòvia.
7	Balears (Illes).	24	Lleó.	41	Sevilla.
8	Barcelona.	25	Lleida.	42	Sòria.
9	Burgos.	26	Rioja (La).	43	Tarragona.
10	Càceres.	27	Lugo.	44	Terol.
11	Cadís.	28	Madrid.	45	Toledo.
12	Castelló.	29	Màlaga.	46	València.
13	Ciudad Real.	30	Múrcia.	47	Valladolid.
14	Còrdova.	31	Navarra.	48	Biscaia.
15	Corunya (A).	32	Ourense.	49	Zamora.
16	Conca.	33	Astúries.	50	Saragossa.
17	Girona.	34	Palència.		

[...].

Són oficials les denominacions:

En català de les províncies de Catalunya.

En gallec de les províncies de Galícia.

Doble denominació castellà/valencià de les províncies de la Comunitat Valenciana.

[...].

Traducció i interpretació

Ordre AEX/1971/2002, de 12 de juliol (BOE núm. 184, de 2 d'agost), del Ministeri d'Afers Exteriors, per la qual s'estableixen els requisits i el procediment per a l'obtenció del nomenament d'interpret jurat pels llicenciats en traducció i interpretació.

De conformitat amb l'apartat setè, es deroga parcialment l'Ordre d'aquest Ministeri de 21 de març de 1997 (RLD 28, pàg. 368-369), per la qual es desplega l'article 15.2 del Reial decret 2555/1977, de 27 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de l'Oficina d'Interpretació de Llengües.

PRIMER. De conformitat amb el que estableix l'article 15.2 del Reial decret 2555/1977, de 27 d'agost, segons la redacció donada pel Reial decret 79/1996, de 26 de gener, <RLD 26, pàg. 257>, les persones que es trobin en possessió del títol espanyol de llicenciat en traducció i interpretació, o d'un títol estranger que hagi estat homologat a aquest, han de poder obtenir, sense necessitat de realitzar els exàmens previstos en l'article 14 de l'esmentat Reial decret, el nomenament d'interpret jurat, sempre que compleixin els següents requisits:

a) Posseir la nacionalitat espanyola o la de qualsevol altre Estat membre de l'espai econòmic europeu.

b) Acreditar, mitjançant la corresponent certificació acadèmica, que han superat les assignatures de la llicenciatura en traducció i interpretació o titulació estrangera equivalent degudament homologada, que, d'acord amb els plans d'estudi de les corresponents facultats, atorguin als llicenciats una preparació específica en traducció jurídica i econòmica i interpretació oral a la llengua o llengües per a les quals se sol·liciti el nomenament.

c) En el supòsit de títols estrangers homologats corresponents a sistemes educatius de països en els quals l'espa-

nyol no sigui la llengua oficial, acreditar que una de les llengües estudiades és l'espanyol.

SEGON. A efectes del que disposa el paràgraf b) de l'apartat anterior, s'entén que els sol·licitants posseeixen una preparació específica en les matèries indicades si han obtingut, en els cursos propis de la llicenciatura, un mínim de 24 crèdits en traducció jurídica i/o econòmica i de 16 crèdits en interpretació.

Els crèdits en traducció jurídica i/o econòmica han de correspondre a assignatures denominades específicament «Traducció jurídica i/o econòmica» o a assignatures denominades «Traducció especialitzada».

En el cas de les assignatures denominades «Traducció especialitzada», només es tenen en compte els crèdits corresponents quan les assignatures esmentades estiguin dedicades en la seva totalitat a la traducció jurídica i/o econòmica i ha de quedar aquesta característica prou acreditada pels programes corresponents a les esmentades assignatures. En cas d'haver-hi en els plans d'estudi de les universitats diversos tipus de traducció especialitzada, ha de figurar necessàriament en la certificació acadèmica personal, al costat de

la denominació de l'assignatura, el tipus de traducció especialitzada que hagi cursat el sol·licitant.

Els crèdits en interpretació han de correspondre a assignatures troncales, obligatòries o optatives i les assignatures s'han d'haver cursat exclusivament amb la combinació lingüística llengua B, castellà i han de quedar aquestes característiques prou acreditades pels programes corresponents a les assignatures indicades.

Només s'admeten un màxim de quatre crèdits per assignatures de Traducció o Interpretació de lliure elecció.

Tant els 24 crèdits en Traducció jurídica i/o econòmica com els 16 crèdits en Interpretació s'han de referir necessàriament a la llengua estrangera per a la qual se sol·liciti el nomenament en combinació amb el castellà, el qual s'ha d'acreditar en la certificació acadèmica personal, i s'ha d'especificar necessàriament, al costat de la denominació de les assignatures, les llengües A i B corresponents.

TERCER. Els crèdits als quals es refereix l'apartat anterior s'han d'acreditar mitjançant la certificació acadèmica personal de la Universitat corresponent, expedida a nom del sol·licitant i firmada per l'autoritat acadèmica universitària competent, en què constin totes les matèries cursades en la llicenciatura, i s'ha d'especificar, al costat de la denominació de cada assignatura, les llengües de treball A i B corresponents.

Les universitats han d'enviar a l'Oficina d'Interpretació de Llengües al començament de cada any acadèmic els programes de totes les assignatures corresponents a la llicenciatura, en els quals han de figurar el codi i el tipus d'assignatura, el nombre de crèdits i les

hores lectives corresponents, les llengües de treball, i el nom del professor que les dóna.

QUART. Documentació necessària per a la tramitació de les sol·licituds. La documentació necessària per sol·licitar i obtenir, si escau, el nomenament d'interpret jurat en els supòsits previstos als apartats anteriors, és:

[...]

Fotocòpia compulsada del títol de llicenciat o del resguard de sol·licitud d'expedició d'aquest.

Certificació acadèmica personal original, en què constin, al costat de la denominació de les assignatures, les llengües de treball A i B corresponents.

En els casos en què s'hagin cursat les assignatures necessàries per a l'obtenció del nomenament abans de l'entrada en vigor de la present Ordre, han d'aportar els programes corresponents els mateixos sol·licitants, degudament ratificats per l'autoritat acadèmica universitària competent.

Pel que fa a les titulacions estrangeres homologades, s'ha d'aportar a més:

Una certificació acadèmica personal original expedida per la Universitat estrangera en la qual s'hagi obtingut el títol.

El pla d'estudis corresponent als anys en què es va cursar la llicenciatura.

Els programes de les assignatures de traducció i interpretació vàlides per a l'obtenció del nomenament, corresponents a l'any en què es van cursar, degudament ratificats per l'autoritat acadèmica universitària competent.

Si la sol·licitud o la documentació presentades fossin incompletes o no reunissin els requisits establerts en la present Ordre, s'ha de requerir l'interessat perquè, en el termini de deu dies,

repari la falta o acompanyi els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es dicta resolució en la qual, atesa la circumstància produïda i de conformitat amb el que disposa l'article 71.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, se l'ha de tenir per desistit de la seva petició.

CINQUÈ. Respecte a l'expedició del nomenament i del carnet acreditatiu, així com a la inscripció dels seus titulars al Registre d'interprets jurats de l'Oficina d'Interpretació de Llengües, són d'aplicació, en la seva integritat, els articles 7 i 8 de l'Ordre d'aquest Ministeri de 8 de febrer de 1996 <RLD 26, pàg. 257>, per la qual es dicten normes sobre els exàmens per a nomenament d'interprets jurats.

SISÈ. Aquells que, a l'entrada en vigor de la present Ordre, es trobin cursant el segon cicle de la llicenciatura en

traducció i interpretació, poden acollir-se a la possibilitat, prevista en l'apartat segon de l'Ordre de 21 de març de 1997, d'obtenir fins a un màxim de 12 dels 24 crèdits requerits en Traducció jurídica i/o econòmica mitjançant la realització de pràctiques en empreses, degudament tutelades i avalades per la Universitat, i/o el projecte de final de carrera, sempre que consisteixin en la traducció de textos jurídics i/o econòmics i sense que es tinguin en compte els treballs que versin sobre aspectes teòrics de la traducció. En tota la resta els és d'aplicació la present Ordre.

Les sol·licituds que estiguin en tràmit a l'entrada en vigor de la present Ordre, així com aquelles que, fins i tot presentades posteriorment a la data esmentada, corresponguin a llicenciats en traducció i interpretació que hagin obtingut el títol anteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, s'han de tramitar d'acord amb el procediment i requisits establerts en l'Ordre de 21 de març de 1997 <RLD 28, pàg. 368-369>.

Cal esmentar també, en aquest apartat, les resolucions següents, per les quals s'aprova la versió catalana de diversos models de contracte:

Resolució de 21 de juny de 2002 (BOE núm. 188, de 7 d'agost) de la Direcció General dels Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia, per la qual s'aprova la utilització per «FCE Bank PLC», sucursal a Espanya, de la versió en llengua catalana dels annexos I i II del model de contracte de finançament a comprador d'automòbils, lletres d'identificació «F-FC-M».

[...]

Aquesta Direcció General ha acordat d'aprovar la utilització per «FCE Bank PLC», sucursal a Espanya, de la versió en llengua catalana dels annexos I i II del model de contracte de finançament a comprador d'automòbils, lletres

d'identificació «F-FC-M», per a impressió matricial, aprovats en llengua castellana per resolucions de 13 de setembre de 2000 (*Butlletí Oficial de l'Estat* de 7 de febrer de 2001) i de 26 de juliol de 2000 (*Butlletí Oficial de l'Estat* de 17 d'agost), respectivament.

Resolució de 23 de setembre de 2002 (BOE núm. 253, de 22 d'octubre) de la Direcció General dels Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia, per la qual s'aprova la utilització per FCE Bank PLC, sucursal a Espanya, de la versió en llengua catalana del contracte d'arrendament financer de béns mobles, i els seus annexos I i II, amb les lletres d'identificació «L-FC».

[...]

Aquesta Sotsdirecció General ha acordat aprovar la utilització per FCE Bank PLC, sucursal a Espanya, de la versió en llengua catalana del contracte

d'arrendament financer de béns mobles, i els seus annexos I i II, amb lletres d'identificació «L-FC», aprovat en llengua castellana per Resolució de 29 de març de 2001, modificat per Resolució de 2 d'abril de 2002.

Resolució de 24 de setembre de 2002 (BOE núm. 253, de 22 d'octubre) de la Direcció General dels Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia, per la qual s'aprova la utilització per FCE Bank PLC, sucursal a Espanya, de la versió en llengua catalana del contracte de finançament a comprador d'automòbils, i els seus annexos I i II, amb les lletres d'identificació «F-FC-L».

[...]

Aquesta Sotsdirecció General ha acordat aprovar la utilització per FCE Bank PLC, sucursal a Espanya, de la versió en llengua catalana del contracte de finançament a comprador d'automò-

bils, i els seus annexos I i II, amb lletres d'identificació «F-FC-L», aprovat en llengua castellana per Resolució de 4 de febrer de 2000, modificat per Resolucions de 25 de setembre de 2001 i d'1 d'abril de 2002.

Altres disposicions

Ordre INT/1751/2002, de 20 de juny (BOE núm. 165, d'11 de juliol), del Ministeri de l'Interior, per la qual es regulen els fitxers informàtics de la Direcció General de la Policia que contenen dades de caràcter personal i s'adeqüen a les previsions establertes a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i altra normativa sobre la matèria.

ANNEX

Relació de fitxers automatitzats de

dades de caràcter personal de la Direcció General de la Policia

[...].

Nom del fitxer: «ADDNIFIL»

Finalitat del fitxer: Gestió del document nacional d'identitat.

Usos previstos: Control administratiu i investigació policial.

Persones o col·lectius sobre els quals es pretén obtenir dades de caràcter personal o que resultin obligats a subministrar-los: ciutadans espanyols sol·licitants del document nacional d'identitat.

Procediment de recollida de dades de caràcter personal: a partir de les sol·licituds d'expedició o renovació del document nacional d'identitat.

Estructura bàsica del fitxer i la descripció dels tipus de dades de caràcter personal que s'hi inclouen:

Ordre ECD/1946/2002, de 24 de juliol (BOE núm.182, de 31 de juliol), del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es crea i regula el «Premio de Bibliografía de la Biblioteca Nacional» i es convoca el corresponent a l'any 2002.

TERCER. Els treballs.

1. Els treballs han de poder estar redactats en qualsevol de les llengües ofi-

Filiació: cognoms, nom, data i lloc de naixement, nom dels pares, sexe.

Personals: número del document nacional d'identitat, domicili, telèfon, fotografia, signatura i empremtes.

Òrgan davant del qual es poden exercir els drets d'accés, rectificació o cancel·lació, quan escaigui: Unitat de Coordinació i Suport Tècnic de la Comissaria General d'Estrangeria i Documentació, carrer General Pardiñas, 90, 28071 Madrid.

Mesures de seguretat, amb indicació del nivell bàsic, mitjà o alt exigible: alt.

Ordre MAM/2049/2002, de 2 d'agost (BOE núm. 190, de 9 d'agost), del Ministeri de Medi Ambient, per la qual s'estableixen les bases reguladores dels premis de publicacions sobre parcs nacionals i es convoquen les corresponents a l'any 2002.

QUART. Sol·licituds.

1. Poden concórrer als premis les persones físiques que ho desitgin i que presentin els treballs escrits en qualse-

vol de les llengües europees de major difusió entre la comunitat científica hispana.

vol de les llengües espanyoles. En qualsevol cas s'ha d'acompanyar una còpia del treball en castellà.

Resolució de 12 d'agost de 2002 (BOE núm. 288, de 2 de desembre) de l'Institut Nacional d'Estadística del Ministeri d'Economia, per la qual es disposa la publicació del Conveni de col·laboració entre l'Institut Nacional d'Estadística i l'Institut d'Estadística de Catalunya per a la realització de

l'Enquesta de Treball del Temps, a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

CLÀUSULES

Segona. Obligacions de cadascuna de les parts en relació amb la realització de l'enquesta.

B) El qüestionari, que ha de ser comú per a tot l'Estat, ha de ser bilin-

güe castellà-català per a Catalunya. L'Institut d'Estadística de Catalunya n'ha de facilitar la traducció en català. Els qüestionaris han d'incorporar els logotips de les dues institucions signatàries i les referències legals que corresponguin.

Ordre PRE/2167/2002, de 26 d'agost (BOE núm. 209, de 31 d'agost), del Ministeri de la Presidència, per la qual s'aprova la modificació del Reglament de circulació aèria operativa.

ANNEX III

Definicions, abreviatures i apartats que es modifiquen

2. Llibre segon: De la circulació aèria operativa.

2.7. Capítol setè: plans de vol.

Es modifica el següent apartat:

2.7.2.2. El formulari del pla de vol, així com les instruccions per a emplenar-lo, figuren a AIP España. Aquest formulari està basat en el model OACI, i imprès en idioma espanyol i anglès.

Resolució de 9 d'octubre de 2002 (BOE núm. 259, de 29 d'octubre) de la Secretaria General Tècnica del Ministeri de Treball i Afers Socials, per la qual es dóna publicitat al Conveni de col·laboració entre l'Institut de Migracions i Serveis Socials del Ministeri de Treball i Afers Socials i la Comunitat Autònoma de Catalunya, per al desenvolupament d'actuacions conjuntes en matèria d'acollida bàsica a immigrants.

ANNEX al protocol del conveni de col·laboració entre l'Institut de Migracions i Serveis Socials i el Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya per al desenvolupament d'actuacions conjuntes en matèria d'acollida bàsica a immigrants per a l'any 2002.

Segon. Xarxa d'informació, orientació i assessorament sociolaboral.- [...]. Els objectius de la xarxa són garantir la no-discriminació dels immigrants en

l'accés a les prestacions socials generals i al treball, informar i orientar els immigrants sobre els seus drets i deures, els serveis socials i recursos a què tenen accés, amb la finalitat de facilitar la seva inserció a la societat d'acollida i eliminar tota mena de barreres lingüístiques, culturals, socials i laborals.

[...].

Els programes i activitats que comprenen aquest eix són: [...]. Serveis de traducció i interpretació. [...]. Ensenyament de l'idioma.

Reial decret 1137/2002, de 31 d'octubre (BOE núm. 268, de 8 novembre), del Ministeri de la Presidència, pel qual es regulen els «diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE)».

D'acord amb la disposició derogatòria única, queden derogats el Reial decret 826/1988, de 20 de juliol (RLD 13, pàg. 232), pel qual es creen els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera, i el Reial decret 1/1992, de 10 de gener (RLD 18, pàg. 279), que modifica i completa l'anterior.

ARTICLE 1. Denominació i nivells dels diplomes i atribució de competències.

1. Els «diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE)» s'estructuren en els nivells següents:

- a) Diploma d'espanyol (nivell inicial).
- b) Diploma d'espanyol (nivell intermedi).
- c) Diploma d'espanyol (nivell superior).

2. L'Institut Cervantes pot proposar l'establiment d'altres nivells amb la finalitat de respondre a noves demandes o per uniformar continguts i criteris d'avaluació. Així mateix, pot proposar la creació d'altres diplomes a fi d'atendre demandes específiques.

3. Els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE) els expedeix el ministre d'Educació, Cultura i Esport, i en nom seu el director de l'Institut Cervantes, d'acord amb el que estableix l'article 7 del present Reial decret.

4. Correspon a l'Institut Cervantes la direcció acadèmica, administrativa i econòmica dels diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE).

ARTICLE 2. Àmbit subjectiu.

Prèvia superació de les proves d'examen que hi ha establertes, els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE) poden ser obtinguts:

a) Pels nacionals d'estats la llengua oficial dels quals no sigui l'espanyol.

b) Pels nacionals d'estats la llengua oficial dels quals sigui l'espanyol, que siguin residents en els països a què fa referència el paràgraf anterior, en el supòsit que reuneixin almenys dues de les condicions següents:

1.ª Que l'espanyol no sigui la llengua materna del pare i de la mare del candidat.

2.ª Que l'espanyol no hagi estat la primera llengua que ha après.

3.ª Que no utilitzi l'espanyol com a llengua de comunicació habitual.

4.ª Que no hagi cursat en espanyol la totalitat o una part de l'educació primària o secundària.

ARTICLE 3. Nivells de competència lingüística acreditats pels diferents diplomes.

1. El diploma d'espanyol (nivell inicial) acredita la competència lingüística suficient per comprendre i reaccionar adequadament davant de les expressions més habituals de la vida quotidiana i per comunicar desigs i necessitats de forma bàsica.

2. El diploma d'espanyol (nivell intermedi) acredita la competència lingüística suficient per desenvolupar-se en les situacions corrents de la vida quotidiana, en circumstàncies normals

de comunicació, que no requereixin un ús especialitzat de la llengua.

3. El diploma d'espanyol (nivell superior) acredita la competència lingüística necessària per desenvolupar-se en situacions que requereixin un ús elevat de la llengua i un coneixement dels hàbits culturals que a través d'ella es manifesten.

ARTICLE 4. Convalidació i acreditació dels diplomes.

1. Els alumnes que hagin obtingut el diploma d'espanyol (nivell superior) i s'incorporin al sistema educatiu espanyol per convalidació d'estudis realitzats en un altre país queden exempts de realitzar les proves de coneixement d'espanyol que hi hagi establertes amb aquesta finalitat.

2. Els nacionals d'altres estats de la Unió Europea i la resta d'estrangers que, complint el que estableix la legislació vigent, optin a llocs de treball convocats per l'Administració General de l'Estat, els seus organismes públics, les entitats gestores i serveis comuns de la seguretat social i l'Administració d'institucions sanitàries del sistema nacional de salut i siguin titulars del diploma d'espanyol (nivell intermedi) o el diploma d'espanyol (nivell superior) queden exempts de fer les proves de coneixement d'espanyol que es puguin establir i que es corresponguin amb els nivells d'aquests diplomes.

3. Els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE) es consideren acreditació suficient de coneixement d'espanyol per a qualsevol activitat professional o acadèmica a Espanya per a la qual es requereixi el nivell de coneixement corresponent.

ARTICLE 5. Llocs d'examen.

1. Les proves de l'examen per a l'obtenció dels diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE) es poden realitzar a:

a) Els centres de l'Institut Cervantes.

b) Les universitats i les escoles oficials d'idiomes, espanyoles o estrangeres, autoritzades a l'efecte.

c) Els centres docents a través dels quals s'exerceix l'acció educativa espanyola a l'exterior.

d) Altres institucions, públiques o privades, espanyoles o estrangeres, amb les quals es concerti la col·laboració.

ARTICLE 6. Funcions de l'Institut Cervantes en relació amb els diplomes.

1. D'acord amb el que estableix l'article 1, l'Institut Cervantes és l'únic organisme responsable de la direcció acadèmica, administrativa i econòmica, així com de la gestió dels diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE), i de totes les incidències que se'n derivin.

2. Per dur a terme les seves tasques, l'Institut Cervantes pot efectuar les següents funcions:

a) Desenvolupar accions encaminades a augmentar el reconeixement internacional dels diplomes.

b) Determinar les directrius generals reguladores de la dimensió acadèmica dels diplomes.

c) Establir els preus que s'han d'aplicar per la realització de les proves d'examen i per totes les despeses que se'n derivin.

d) Dur a terme la gestió econòmica dels diplomes, d'acord amb les normes per les quals es regula l'Institut Cervantes.

e) Firmar acords amb universitats, institucions i centres col·laboradors per a realitzar les proves d'examen.

f) Adoptar totes les decisions i establir tots els procediments que requereixi el desenvolupament adequat de les proves, especialment pel que fa als llocs, dates, centres i tribunals d'examen.

g) Qualsevol altra de necessària o convenient en relació amb els diplomes. [...]

ARTICLE 7. Col·laboració amb els òrgans competents dels Ministeris d'Afers Exteriors i d'Educació, Cultura i Esport.

1. L'Institut Cervantes col·labora amb els òrgans competents dels ministeris d'Afers Exteriors i d'Educació, Cultura i Esport a fi de coordinar les actuacions per a la difusió dels diplomes a l'exterior i el desenvolupament de les proves d'examen, en els termes que s'estableixin als convenis corresponents.

2. Al final de les proves que es duïguin a terme, l'Institut Cervantes ha de remetre a la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, perquè les registri, relacions certificades dels diplomes expedits als qui hagin superat les proves corresponents. En aquestes relacions s'ha de fer constar el nom i cognoms dels interessats i el nivell dels diplomes, així com el codi que identifica el lloc i la data de realització de les proves i el centre o institució en la qual s'hagin realitzat.

ARTICLE 8. Col·laboració amb universitats i altres institucions.

L'Institut Cervantes pot encomanar l'elaboració dels models d'exàmens, l'a-

valuació de les proves i qualsevol altres tasques relacionades amb els diplomes a universitats i altres institucions de reconegut prestigi internacional en l'ensenyament de l'espanyol, en els termes que s'estableixin als convenis de col·laboració que se subscriuguin amb aquesta finalitat.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA. Accés a les escoles oficials d'idiomes.

El diploma d'espanyol (nivell intermedi) dóna dret a l'accés al cicle superior del primer nivell dels ensenyaments de règim especial corresponents de les escoles oficials d'idiomes.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL SEGONA. Equivalència entre els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera.

Els diplomes que estableix l'article 2 del Reial decret 826/1988, de 20 de juliol, pel qual s'estableixen diplomes acreditatius del coneixement de l'espanyol com a llengua estrangera, en la redacció donada pel Reial decret 1/1992, de 10 de gener, equivalen, a tots els efectes, als diplomes previstos en l'article 1.1 del present Reial decret, en els termes següents:

a) El certificat inicial d'espanyol com a llengua estrangera equival al diploma d'espanyol (nivell inicial).

b) El diploma bàsic d'espanyol com a llengua estrangera equival al diploma d'espanyol (nivell intermedi).

c) El diploma superior d'espanyol com a llengua estrangera equival al diploma d'espanyol (nivell superior).

DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA. Modificació de l'article 7 del Reglament de

l'Institut Cervantes aprovat per Reial decret 1526/1999, d'1 d'octubre <RLD 33, pàg. 244-256>.

S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 7 del Reglament de l'Institut Cervantes, aprovat per Reial decret 1526/1999, d'1 d'octubre, amb la redacció següent, de manera que els actuals apartats 3, 4, 5, 6 i 7 passen a ésser els successius apartats 4, 5, 6, 7 i 8 d'aquest article:

«3. Expedir, a través del seu director i en nom del ministre d'Educació, Cultura i Esport, els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE) i assumir la direcció acadèmica, administrativa i econòmica i la gestió d'aquests.»

Resolució d'11 de novembre de 2002 (BOE núm. 289, de 3 de desembre) de la Secretaria General de Sanitat del Ministeri de Sanitat i Consum, per la qual es dóna publicitat al Conveni de col·laboració entre el Ministeri de Sanitat i Consum i la Comunitat Autònoma de Catalunya per a l'elaboració de materials formatius en certificació mèdica de defuncions.

ANNEX

Conveni de col·laboració entre el Ministeri de Sanitat i Consum i la Comunitat Autònoma de Catalunya per a l'elaboració de materials formatius en certificació mèdica de defuncions.

Ordre INT/3012/2002, de 14 de novembre (BOE núm. 288, de 2 de desembre), del Ministeri de l'Interior, per la qual s'aprova el model de guia de pertinença de les armes del personal de la Guàrdia Civil, policies locals, policies autonòmiques i de vigilància duanera.

SEGON. La Direcció General de la Guàrdia Civil ha de confeccionar el model esmentat a l'apartat anterior, n'ha de determinar les característiques tècniques, mesures de seguretat d'im-

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA. Convenis vigents.

A partir de l'entrada en vigor del present Reial decret, l'Institut Cervantes queda subrogat en lloc del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport en els convenis vigents per a l'organització d'exàmens per a l'obtenció dels diplomes d'espanyol com a llengua estrangera, en la mesura que aquests convenis ho permetin.

L'Institut Cervantes pot denunciar, si s'escau, aquests convenis i subscriure'n de nous d'acord amb el que estipula l'article 6 del present Reial decret.

CLÀUSULES

Quarta. Tots els materials s'han d'elaborar en castellà, català, basc i gallec.

pressió, la incorporació dels elements necessaris per al tractament informàtic i, si s'escau, la traducció a la llengua oficial de la Comunitat Autònoma on s'expedeixi.

Llei 43/2002, de 20 de novembre (BOE núm. 279, de 21 de novembre; suplement BOE núm. 22 en llengua catalana, de 16 de desembre), de sanitat vegetal.

D'acord amb la disposició final primera, aquesta Llei té caràcter bàsic.

TÍTOL III
Mitjans de defensa fitosanitària

CAPÍTOL II
Substàncies actives

Article 26. Inclusió de substàncies actives en la llista comunitària.

2. Les sol·licituds d'inclusió a la llista comunitària s'han d'adreçar a l'òrgan competent del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, acompanyades de la documentació establerta reglamentàriament, relativa a cada substància activa i a un o més productes fitosanitaris que la continguin. Les sol·licituds han de ser redactades en la llengua espanyola oficial de l'Estat.

Llei 47/2002, de 19 de desembre (BOE núm. 304, de 20 de desembre; suplement BOE núm. 2 en llengua catalana, d'11 de gener de 2003), de reforma de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista, per a la transposició a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 97/7/CE, en matèria de contractes a distància, i per a l'adaptació de la Llei a diverses directives comunitàries.

D'acord amb la disposició final segona, aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat atribuïda per l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució.

ARTICLE TERCER.

Es modifica el capítol II del títol III de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista, que queda redactat com segueix:

«CAPÍTOL II
Vendes a distància

CAPÍTOL III
Productes fitosanitaris

Article 35. Procediment d'autorització.

1. La sol·licitud d'autorització d'un producte fitosanitari l'ha d'adreçar a l'òrgan competent del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació la persona física o jurídica que pretengui comercialitzar-lo per primera vegada a Espanya, i hi ha d'adjuntar la documentació establerta reglamentàriament de la substància activa i del producte mateix. La sol·licitud i una memòria justificativa han de ser redactades en la llengua espanyola oficial de l'Estat.

Article 40. Informació prèvia.

1. Abans d'iniciar el procediment de contractació i amb l'antelació necessària, el venedor ha de subministrar al consumidor, de forma veraç, eficaç i suficient, la informació següent:

a) La identitat del venedor i la seva adreça.

b) Les característiques essencials del producte.

c) El preu, inclosos tots els impostos.

d) Les despeses de lliurament i transport, si s'escau.

e) La forma de pagament i les modalitats de lliurament o d'execució.

f) L'existència d'un dret de desistiment o resolució, o la seva absència en els contractes als quals es refereix l'article 45.

g) El cost de la utilització de la tècnica de comunicació a distància quan es calculi sobre una base diferent de la tarifa bàsica.

h) El termini de validesa de l'oferta i del preu.

i) La duració mínima del contracte, si escau, quan es tracti de contractes de subministrament de productes destinats a la seva execució permanent o repetida.

j) Les circumstàncies i condicions en què el venedor podria subministrar un producte de qualitat i preu equivalents, en substitució del sol·licitat pel consumidor, quan es vulgui preveure aquesta possibilitat.

k) Si s'escau, indicació de si el venedor disposa d'algun procediment extrajudicial de solució de conflictes o hi està adherit.

2. La informació que conté l'apartat anterior, la finalitat comercial de la qual ha de ser indubtable, s'ha de facilitar al comprador de manera clara, comprensible i inequívoca, mitjançant qualsevol tècnica adequada al mitjà de comunica-

ció a distància utilitzat, i ha de respectar, en particular, el principi de bona fe a les transaccions comercials, així com els principis de protecció dels qui siguin incapaços de contractar.

Article 47. Informació.

1. A més de la informació que assenyala l'article 40, el consumidor ha d'haver rebut, en executar el contracte, les informacions i els documents següents:

a) Informació escrita sobre les condicions i modalitats d'exercici dels drets de desistiment i resolució, així com un document de desistiment o revocació, identificat clarament com a tal, que expressa el nom i l'adreça de la persona a qui s'ha d'enviar i les dades d'identificació del contracte i dels contractants als quals es refereix.

b) L'adreça de l'establiment del venedor on el comprador pugui presentar les reclamacions.

c) Informació relativa als serveis postvenda i a les garanties comercials existents.

d) En cas de formalització d'un contracte de durada indeterminada o de durada superior a un any, les condicions de rescissió del contracte.

2. La informació a la qual es refereix l'apartat anterior s'ha de facilitar per escrit o, llevat que hi hagi oposició expressa del consumidor, en qualsevol altre suport durador adequat a la tècnica de comunicació emprada i a la llengua utilitzada en la proposta de contractació.

Llei 49/2002, de 23 de desembre (BOE núm. 307, de 24 de desembre; suplement BOE núm.3 en llengua catalana, de 21 de gener de 2003), de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

TÍTOL III

Incentius fiscals al mecenatge

CAPÍTOL I

Entitats beneficiàries

Article 16. Entitats beneficiàries del mecenatge.

Els incentius fiscals que preveu aquest títol són aplicables als donatius, donacions i aportacions que compleixin els requisits establerts en aquest títol i es facin en favor de les entitats següents:

d) L'Institut Cervantes, l'Institut Ramon Llull i les altres institucions amb finalitats anàlogues de les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia.

Disposició addicional setena. Règim tributari dels consorcis Casa d'Amèrica, Casa Àsia i Institut Europeu de la Mediterrània.

Els consorcis Casa d'Amèrica, Casa

Àsia i Institut Europeu de la Mediterrània es consideren entitats beneficiàries del mecenatge als efectes que preveuen els articles 16 a 25, ambdós inclusivament, d'aquesta Llei.

Disposició addicional desena. Règim tributari de l'Institut d'Espanya i les reials acadèmies que hi estan integrades, així com de les institucions de les comunitats autònomes que tinguin finalitats anàlogues a les de la Reial Acadèmia Espanyola.

Les exempcions que estableix l'article 15 d'aquesta Llei són aplicables a l'Institut d'Espanya i a les reials acadèmies que hi estan integrades, així com a les institucions de les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia que tinguin finalitats anàlogues a les de la Reial Acadèmia Espanyola. Aquestes entitats es consideren entitats beneficiàries del mecenatge als efectes que preveuen els articles 16 a 25, tots dos inclusivament, d'aquesta Llei.

Llei 50/2002, de 26 de desembre (BOE núm. 310, de 27 de desembre; suplement BOE núm. 3, de 21 de gener de 2003, en llengua catalana), de fundacions.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 5. Denominació.

1. La denominació de les fundacions s'ha d'ajustar a les següents regles:

a) Hi ha de figurar la paraula «Fundació», i no pot coincidir o assemblar-se de manera que pugui crear confusió amb cap altra prèviament inscrita als registres de fundacions.

b) No s'hi poden incloure termes o expressions que resultin contraris a les

lleis o que puguin vulnerar els drets fonamentals de les persones.

c) No es pot formar exclusivament amb el nom d'Espanya, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, ni utilitzar el nom d'organismes oficials o públics, tant nacionals com internacionals, llevat que es tracti del propi de les entitats fundadores.

d) La utilització del nom o pseudònim d'una persona física o de la denominació o acrònim d'una persona jurídica diferents del fundador ha de tenir el seu consentiment exprés, o, en cas de

ser incapaç, el del seu representant legal.

e) No es poden adoptar denominacions que facin referència a activitats que no es corresponguin amb les finalitats fundacionals, o induixin a error o confusió respecte de la naturalesa o activitat de la fundació.

f) S'han d'observar les prohibicions i reserves de denominació que preveu la legislació vigent.

2. No s'admet cap denominació que incompleixi qualsevol de les regles que estableix l'apartat anterior, o consti que coincideix o s'assembla amb la d'una entitat preexistent inscrita en un altre Registre públic, o amb una denominació protegida o reservada a altres entitats públiques o privades per la seva legislació específica.

Llei 53/2002, de 30 desembre (BOE núm. 313, de 31 de desembre; suplement BOE núm. 3 en llengua catalana, de 21 de gener de 2003), de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

TÍTOL I Normes tributàries

CAPÍTOL II Impostos indirectes

Secció 1^a. Impost sobre el valor afegit

Article 4. Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

Amb efectes des de l'1 de gener de l'any 2003, s'introdueixen les següents modificacions a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

CAPÍTOL II Constitució de la fundació

Article 11. Estatuts.

1. En els Estatuts de la fundació s'ha de fer constar:

a) La denominació de l'entitat.

Disposició final primera. Aplicació de la Llei.

2.b) Els articles 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17.1 i 2, 18.1.2. i 4, 19.1, 22.1 i 2, excepte l'últim incís, 29.1, 2, 3 i 5, 30.1, 3 i 4, 42 i 42 constitueixen legislació civil i són d'aplicació general a l'empara del que preveu l'article 149.1.8^a de la Constitució, sense perjudici de l'aplicabilitat preferent del dret civil foral o especial, allà on n'hi hagi.

[...]

Vint-i-cinc. Es dóna una nova redacció a l'article 164, que queda redactat de la manera següent:

Quatre. L'Administració tributària, quan ho consideri necessari als efectes de qualsevol actuació dirigida a la comprovació de la situació tributària de l'empresari o professional o subjecte passiu, ha de poder exigir una traducció al castellà, o a qualsevol altra llengua oficial, de les factures corresponents a lliuraments de béns o prestacions de serveis efectuats en el territori d'aplicació de l'impost, així com de les rebudes pels empresaris o professionals o subjectes passius establerts en aquest territori.»

Secció 2ª. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

Article 5. Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

Amb efectes des de l'1 de gener de l'any 2003, s'introdueixen les següents modificacions en el text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

Divuit. Es modifiquen els paràgrafs

b) i c) de l'apartat 1, i s'introdueixen dos nous apartats, el 4 i el 5, a l'article 59, que queden redactats de la manera següent:

«5. L'Administració tributària, quan ho consideri necessari als efectes de qualsevol actuació dirigida a la comprovació de la situació tributària de l'empresari o professional o subjecte passiu, pot exigir una traducció al castellà, o a qualsevol altra llengua oficial, de les factures corresponents a lliuraments de béns o prestacions de serveis efectuats en el territori d'aplicació de l'impost, així com de les rebudes pels empresaris o professionals o subjectes passius establerts en aquest territori.»